

apskr.)
alsčiau
teism
ukį. Ta
r švie
grvai at
netyso
dytoju
aigi da
si sav
tikim
s, esan
ui. Te
darbu
li!—
apskr.)
latinus
ges ger
o už ju
kentč
leperse
vienas
Kada
girtuo
apgai
bdė, ta
tisak
slaidio
neminu
orika
asauli
imos in
istatu
i mir
iu, ka
nieks
vyres
ose rei
nos sau
ščioni
apskr.)
atsirad
rie ma
samd
Pas vie
dinink
okėti u
ragus p
50 rb.
girdėt
nybė”.
žio pa
met m
ko išti
sumis
važiav
aikinar
nuo vi
moky
lietuvi
žmonė
subru
pas sa
us. Va
ko pag
skį ir
s glo
to i Sa
Ito
dan vi
Stelmo
mokyto
tyko, b
tektori
mokyto
s perja
jų at
s mol
ice

...Panevėžyje. Vaikai iš pradžių vieną kitą dieną į mokyklą, bet paskui staigiai visi (40 jų) lig visuo lekejių viduryje išsinešino pro duris. Sugrįžęs į klasę mokytojas-rusas, neberadęs gyvos dušios, smarkiai įpykęs, muša telegramą inspektorui. Valsčiaus raštininkas patyręs kas atsitiko, pradėjęs vaikus biauerti ir buk vieną net aptamęs.

Atsitikimas tas sukėlė parapijoje didelį trukmą. Ant rytojaus keturi vyrai (Maliūnaitis, du Kėnaušiai ir Aušra) davė telegramą žemiečių viršininkui, jogei raštininkas vaikus mušas. Ansto iš davė žinią pavieto viršininkui, o iš ten duota da augščiau. Už dienos atvyko iš Panevėžio žandaras, paskui inspektorius ir žemiečių viršininkas. Prasidėjo tardymai.

Išvijo iš mokyklos tarnaitę, buvo norėję areštuoti Stelmoką, bet jam pasipriešinus — paliko iki galo tardymo liuosu ir paskui nebekibino. Žemiečių viršininkas ir inspektorius gėdino vaikus ir paskui po vienu kiek vieną kamantinėjo, kas juos pakurstė straiukuoti. Pasirodė, kad mokytojas esąs nekaltas, nors kaipie asmeniškai jo priešai ir tarp valstiečių užsispyrę jį skundė. Žemiečių viršininkas nagrinėjo užmetinėjimus daromus raštininkui. Drąseningas kalbėtojas kišo į šaltąją. Gi viskam nepasitvirtinusi, kas buvo telegramoje, visi keturi skundikai liko patupdyti kelioms dienoms į cypę. Taip pabuvę kelias dienas tardytojai išsikraustė, iš kur atvyko.

Valsčiaus vežėjas, beveždamas žandara, daug ko paplepėjęs ant tujų vyrų, apie tai sužinojo kaltinamieji, atėję į raštinę pradėjo jį keikti, tasyti. Prie anų keturių prisidėjo da ir penktasis Matulis, kurs labiausiai ir puolinėjęs. Nauja priekaba.

Už savaitės ateina įsakymas nuo pavieto viršininko patupdyti pirmuosius keturius mėnesiams, o pastarąjį trims į kalėjimą Panevėžyje, buk tai už skandalus, keliamus valsčiuje dėl leivėžio. Anstolis norėjo vieną (Malinauskį) paliuosuoti nuo paskirtos bausmės, už tai kad jis visa, ką jo draugai tarp savęs kalbėjo, išdavė jam, bet pavieto viršininkas sužinojęs, jogei ir jis pasirašė ant telegramos į žemskį — paliko bausmę. Pakruojuje yra įsakymai uriadninkui, kad saugotų namus buvusios mokyklės tarnaitės ir neleistų niekam ten užsidinėti, ir kad nesirinktų ten pašaliniai žmonės.

Galas viso to toks. Stelmokas iškeltas į Šylavę trečiuoju mokytoju. Jo vieton atkeltas kitas lietuvis mokytojas už pagelbininką rusui. Dabar gi daromi policijos tardymai link kun. Braknės, buvusiojo Pakrojaus kamendoriaus, ir jo buk priguėjimo prie streiko. Vaikai buk prilepėję, kad kunigas liepęs straiukuoti ir tarnaitę juos raginusi.

Panevėžys. Balandžio 17 d. buvo "Blaiybės skyriaus susirinkimas. Susirinko visai nedaug, nors narių — iš viso 300 žmonių. Susirinkime buvo paklausta, ar permas žibintuvas (lempa). Buvo seniau nutarta. Tada, kad mažą tērą piniūl lieta na, tamsi mo-

kėti metinį mokestį, kurio daugelis neįmokejo. Taipogi susirinkime pranešta, kad uždarama Ramygalos gatvėje arbatinė ir vieton jos pasamdytas jau butas dviem naujom arti rinkos. Ketino atspauzdinti apskelbimus, kad tuose arbatnamuose bus galima gauti namų kvynę ar arklams pastatyti vieta.

"Liet. Ukin."

Pajystris (Panevėž. ap.). Šis Lietuvos kampelis gan ilgus metus buvo visiškai užmirštas tų žmonių, kurie rupinasi tėvynės gerove. Tuo tarpu, kuomet Lietuvos pavasario rytas aušo ir iš visų pusių plaukė, skambėjo iš gilaus tautiško miego parudusių žmonių aidos; ir kuomet jau ant blaivesnės tėvynės padangės prasišpyso skaistesnė saulytė, tarytum visus kviesdė kvietė į darbą, — tai čionykščiai žmoneliai, nieko tai neatjauzdami, tamsiame snauduly tebetūnojo ir tebesapnavo vien sunkybių gadinės vargus. Visur viešpatavo nusiminimas, juo labiau, kad nebuvo kam rodyti kelio į geresnę, šviesesnę ateitį. Bet užvis didesnį doriską smūgį kentėjo žmonelės tame, kad neturėjo arti bažnyčios. Per tai kiti, ypač senesnieji, kaip sakėsi patys žmonės, buvę jau be pamiršę, kad tai yra reikalingas vaikščioti šventadieniais bažnyčion. Neinas gi žmogus bažnyčion, negirdįs mokslo apie religiją, mažai teragaujęs dvasiško maisto, aišku, jog kaskart vis labyn stipsta ir galop visiškai apmetama dvasiškai. Tai buvo ištikė ir kai-kuriuos pajystriečius. Pagalios atsiusta čia kunigas. Apsigyvenęs

...nelės subruzdą darbuoties. Vadovaujant vietiniam kun. J. Tilvyčiui, žmonelės visomis pastangomis pradėjo statyti naujus Dievo namus, vietoj senos, sukrypusios ko plytelės. Tame nepaprastame darbe daug pasižymėjo gerb. kun. Tilvytis — žinomas mūsų dainius A. Žalvarnis. Ačiū jo nepaprastam veiklumui, kitų parapijų aukomis ir vietinių žmonių lėšomis ir darbu, beveik per metus, pastatydinta nemaža medinė bažnytelė ir puiki klebonija. Pabaigoje pereitų metų buvo iškilmingas bažnyčios pašventinimas, kuris, tarytum, atgaivino pavargusius pajystriečius. Karštai pasidarbavę žmonelės, pagaliaus susilaukė gražių Dievo namų savo kampelyje. Teisingai užtat ir sako gerb. dainius A. Žalvarnis savo dainoje apie pajystriečius:

"Ar nelinksma, ar ne džiaugsmas Pajystrio krašte; Šviečia, spindžia Dievo rūmai ir dar neprasit..."

Taip dainuoja gerb. dainius apie Pajystri, bet be dainuodamas ir dirba išsiužęs savo parapijų laibui — platina apšvietimą ir blaiybę. Tuo tikslu yra atidengta Pajystrij Kauno "Blaiybės" draugijos skyrius (rodos, jau antri metai kaip gyvuoja), kuris turi nemažą narių. Žmonės jau pradeda susiprasti; kai-kurie jau skaito laikraščius ir daugelis leidžia, kaip galima, vaikelius pasimokyti skaityti ir rašyti. Labai malonu tai girdėti. Vis tai vietinio kunigo Tilvyčio trūsio vaisiai. Dieve jam...

...liaus da butie

pažymėti, kad ir čia dar yra be žado, kurie teisybės nesurado, anot Liudo Giros. Kiti skubinasi trukdyti, ardyti tai, kas yra statoma, taisoma: kiti, vietoj palaikyti jaunutę "Blaiybę", tuo tarpu nuodija ją slaptai pardavinėjama degtine ir iškoneveikia patį kunigą, kaip blaiybės platintoją. Bet tokių, "kurie patamsi duobę knisa, kurie ant kelio viešo pūrvais apdrabsto žmogų visą" (Maironis), reikia netik bijoties, bet gailėtis ir šaukti: "Viešpatie, apšviesk jiems protą!..."

Kalvarija. Janavo valsčius, kaip buvo nutaręs per sueigą inkurti pas save mokyklą, taip ir padarė: prieš užgavėnias atvažiavo jau ir mokytojas ir pradėjo darbą. Mokyklos namo dar nēr, užtat pasamdė pas vieną ukininką kambarį, ir vaikučiai jau mokinasi. Matyt, vienos mokyklos bus permaža, ir jau kalbama apie kitą.

Janavo valsčiaus vyrai savo pasielgimu davė gražų pavyzdį Kalvarijos ir Raudenio valsčiaus, kurie iškliod da pas save neturi nė vienos mokyklos.

Žeimelis (Panevėžio ap.). 12 balandžio m. buvo čion Vartotojų Draugijos visuotinas susirinkimas. Užtvirtinta pereitų metų atskaita ir bilansas (dar ne pilni), nutarta veikimo planas ir išlaidų samatą šiemis mėnesiams. Per tą susirinkimą žeimiečiai pasirodė suprantą Draugijos naudą, nes tarėsi, kaip ją labiau palaikyti, kaip ir kas daryti, kad ji augtų, stiprėtų ir plėtotų. Pelno už pirmuosius metus buvo nedaug, bet ir jo paskirstymė žeimiečiai pasirodė gėdžia ištikro savo D-jai labo, nes visą pelną paskyrė atsigalos kapitalan. Tarp kita ko nutarta: pajų šiemet, nesant svarbiu reikalui, iš D-jos nereikalauti, kad davus jai gerai sustiprėti ir paskui jau senti iš jos didesnę naudą, nusamdyti naują gabų vedėją, apdrausti prekes nuo gaisro ir t.t. Plačiai aiškinta apie prekybą aplamai, prekes ir jų rūšių įvairumą, kainų skirtumą, išnaudojimą ir apgauliojimą kainoje, svare ir saike, koki žmonės kenčia, perkant ypač pas žydus, apie jų daromą konkurenciją, kad sugriauti D-ją, kad paskui už viską keleriopei atsiimti: kalbėta apie kooperaciją aplamai, V-jų D-jų reikalingumą, jų sąjungas, reikalingumu palaikyti V-jų D-jas, panašias joms draugijas ir kitas žmonių įstaigas. Į visus užklausimus buvo duodami platūs atsakymai ir paaiškinimai, taipogi buvo dalinami nariams įvairūs lapeliai apie Vartotojų Draugijas ir kitas įstaigas.

Apskritai imant, susirinkime stengtas kiek galima labiau užinteresuoti narius (ir aplamai žmones). Kalbėjo ir aiškino daugiausia valdybos nariai: kn. A. Steišys ir kn. Gudavičius, o taipogi Pašvitinio Vartotojų Draugijos vedėjas. Galima tikėtis, jog Vart. Draugija stiprės, augs ir bus, nes Žeimelio miestelis nemažas, sankrova gerovietoj, tik reikia žeimiečiams ir aplinkiniams prisidėti prie jos ir palaikyti ją.

Seinai. 14 d. Gegužio buvo čia "Žiburio" draugijos vakaras. Vaidino 4 veiksmių komediją "Vagis". Vaidintojai, kaip artistams mėgėjų, girdėti

buvo iš mačiusių daugelį lietuviškų teatrų, būk taip geru vaidinimo dar nebuvo matę niekur. Po vaidinimo vietinis "Žiburio" choras, kun. profesorius J. Narjauskio vedamas, padainavo keletą lietuviškų dainų, kurioms "bravo, bis" nebuvo galo. Garbė už vakarą rengėjams ir dalininkams.

Naujamiestis (Panevėžio ap.). Čionai 22 Balandžio nuo senosios bažnyčios lubų nukrito vidur ir užsimušė Jonas Visockis, 58 metų amžiaus vyras, dar nevedęs. Jo asmenyje parapija nustojo vieno veikliausiojo savo nario. Savo triūsu ir darbavimusi tas nepailstantis darbininkas daug padėjo parapijonims prie statymo naujos mūrinės bažnyčios, ir naujamiestiečiams nereikia dabar grįstis senoj ankščioj bažnyčioj. A. a. Jonas Visockis buvo tikras milžinas, kuris nuolatos dirbo, niekad neturėjo pailsio, trusė jis apie bažnyčią ir rinko jai pinigų. Visa tai a. a. Jonas Visockis dirbo dovanai Dievo garbei, kaip jis pats sakydavo? Ir dabar nabagas sutiko staigiai ir netikėtą mirtį, triūzdamas apie bažnyčią, kurią apodino gražiais jaunais medeliais, ir, kad tie medeliai nenulūžtų, norėjo paremti juos lentelėmis, kurias ir rinko nuo senosios bažnyčios lubų. Tik štai vienas nelaimingas žingsnis ir... nuo 6 sieksnių augščio staiga krito žemyn.

Taip atsiskyrė su šita ašarų pakalne Jonas Visockis. 25 Balandžio a. a. Jonas Visockis, lydimas didelių minios žmonių — ir mažų ir didelių, senų ir jaunų — su didele iškilme palaidotas. Gražiai suprazdami jo nuopelnus prieš parapiją, prie darbo a. a. Jono Visockio susirinko kuone visi parapijonis atiduoti jam paskutinę garbę. Apie gyvenimą ir nuo pelnius a. a. Jono Visockio gražiai papasakojo mūsų gerbiamas klebonas kun. Puileikis bažnyčioj ir kamendoriaus kun. Dambrauskas kapuose.

A. a. Jonas Visockis buvo žmogus šviesus, blaivus, doras. Skaistumu širdies ir gražia iškalba pritraukdavo prie savęs kiekvieną. Buvo tai tikras blaivininkas ir blaiybės platintojas. Vietinis "Blaiybės" skyrius jo asmenyje nustojo veikliausiojo savo nario. Maža to. A. a. Jonas Visockis, platindamas lietuvių laikraščius ir naudingas knygeles, sėjo šviesą ir žadino tėvynės meilę.

Tai buvo tikras milžinas! Te lengva jam buna motina žemelė.

"Šaltinis".

Korespondencijos.

LOWELL, MASS.

Kiekvienam lietuviškų katalikiškų laikraščių skaitytojui teko patęmyti apie busiantį Lowell'io lietuvių bažnyčios pašventinimą. Netik Lowell'io, bet ir aplinkinių miestų žmonės laukė iškilmės su dideliu kantrumu. Galop atėjo laukiama diena — 30 gegužio. Lietuviai ir lietuvaitės, paskyrim ir draugijomis, su muzikomis, traukė iš visų šalių į Lowell'į tą dieną. Lietuviškų draugijų stoji parodon 15, sąnarių apie 4000. Reginys buvo puikus. Apie 10 valandą išryto iš paraiso nekuri taip pat pa-

...patys mėjo Jo Malony-

bė vyskupas J. J. Anderson su 10 kunigų. Pirm jų ėjo vaikai su kryžium ir žvakėmis, taip-pat ėlė mergaičių su kvietkomis. Minia tuojau nusiēmė kepures ir atidavė garbę savo dvasiškam ganytojui.

Mišias laikė kun. Krasnickas. Jam tarnavo kunigai: Jusaitis ir Despu (? Red.). Viduryje šv. mišių kun. T. Žilinskas pasakė puikų pamokslą, pradėdamas Viešpaties žodžiais: "Aš pastačiau mano bažnyčią, kurios nepergalės nei pragaro vartai".

Pasibaigus pamaldoms, Jo Malonybė pats prakalbėjo į susirinkusius ir tuojau suteikė palaiminimą. Po to buvo procesija atgal į kleboniją, kur vyskupas užkand truputį ir nusimušė fotografiją su kunigais. Paskui išvažiavo namo.

Po ceremonijų visos draugijos ir šiaip jau žmonės traukė parodoje į svetainę. Ir puiki buvo ta paroda! Tokios niekadoms nebuvo matę šio miesto lietuviai.

Šiuo tarpu čia nupirkta medinė bažnyčia. Velytina, kad toliau būtų pastatyta mūrinė bažnyčia, o prie jos mokykla.

F. K. Juškevičius.

DONORA, PA.

28 d. gegužės Donoros lietuvių būrelis sulauė dvi komedijas: "Daktaro kabinete" ir "Neatmegzamas mazgas". Dainuota buvo: "Lietuva tėvynė mūsų", "Pasakyk, mano mylimas krašte", "Lakstingalėlė" ir "Žilvitis". J. ir A. Kiveriūtės deklamavo "Tėvynės dainos" ir "Ten, kur Nemunas banguoja"; padainavo abi: "Tu Lietuva, mano motinėle"; I. Masačiūtė padainavo solo "Onytė" ir Andriūnų L. ir I.: "Lėkė puolė karvelis". Kaz. Diekevičius griežė ant smuikos ir violončelės. Teatras puikiai pasisekė. Artistai — mėgėjai gerai žinojo savo roles ir išpildė geriaus, negu tikėtasi. Lošime dalyvavo šios ypatos: Viktoras Ribinskas, A. Ribinskienė, J. Možeika, J. Klimavičius, J. Masačiūtė, M. Stančiūtė, Mik. Kudžius, J. Vaitkus ir B. Zikus. Labiausiai atsižymėjo svarbiausiose rolėse: A. Ribinskienė, J. Možeika, J. Klimavičius, Mik. Kudžius, žydo rolėje, prijuokindami publiką. Pasitaisius gražiai dienai žmonių suvėjo daug, o kaip dėl Donoros tai ir labai daug. Pelno liko 60 d. 30c. Pusė pelno (60 rublių) išsiųsta į Vilnių "L. M. ir Dailės" draugijų namams, pusė-gi vietinei lietuvių šv. Juozapo bažnyčiai.

Gailius.

CLEVELAND, OHIO.

Birželio 11 diena (šv. Trejybės šventė) yra paskirta priėmimui pirmosios Šv. Komunijos lietuviškiems vaikeliams. Tą dieną prieš pirmosios Komunijos su iškilme dviejų klesų 160 vaikų. Visos bažnytinės draugijos, Lietuviškas Betas ir Šv. Kazimiero kareiviai su iškilme įves vaikelius į lietuvišką šv. Jurgio bažnyčią. Važovaujant vietiniam klebonui vienuolė Eustella (Petronėlė Pociūtė) išlavino vaikelius dailių lietuviškų giesmelių ir apeigų laike šv. Komunijos.

Neperseniai mūsų broliai paklydėliai užsikvietė į Valparaiso nekuri taip pat pa-

kludusį studentėlį ir koki tai kriaučiuką, kurie savo plepalais jokios blėdies mums nepadare, bet dar daugiau sutvirtino šv. Tikyboje ir sustiprino prisirimą prie mūsų parapijos.

Lietuvaitis.

SHAMOKIN, PA.

Pas mus atsitiko baisi nelaimė. Geg. 27 d. gazo sprogdimas sužeidė ir baisiai apdegino 5 vyrus. Visi svetimtaučiai. Vienas jų pasimirė ant kelio, vežant į ligonbutį. Kaltina "fireboss'ą" už šitą baisią nelaimę.

J. J.

ATHOL, MASS.

Mūsų mieste rasis lietuvių apie 7—8 šimtai. Dauguma paeina iš Vabalninko parapijos. Dirba įvairiose dirbtuvėse, ypač "Diamond Watch Co.", "Lee Bros. Shoe Co." ir "L. S. Starnetts Co." Uždriba nuo \$1.25 iki \$2.50 į dieną.

Apšvietos mažai. Priešatį vargu suprasti, nes yra jaunų vyrų, kurie norėtų darbuoties, visumenės labui. Jie mėgino šį tą padaryti, bet gražioji lytis — merginos — neprisideda. Pradėjo mokintis teatro: "Daktaro Kabinete" ir viskas ėjo šiaip-taip, bet paskui merginos atsisakė, nes iš jų pradėjo juokties ir jas niekinti draugės, laikančios save "sportais": jeigu mės, girdi, neiname, tai ir jūs neikite...

Merginų čia daug, gal kiek mažiau už Lawrence'o merginas. Tai yra antras miestas Massachusetts'e, kur daugiausiai lietuvių merginų. Dirba jos "Miller's River (Ribbon) Co." arba "Manufacturing Co." arba, kaip tai jos vadina "špitolė". Darbo diena — 10 valandų. Uždarbis eina nuo skaitliaus padaromų daiktų: uždirba nuo 1 iki 2 dolerių į dieną.

Prie blanketų dirbimo mašinos neapdarytos, neretai pasitaiko pirštus nuspausti. Be to, didis pokšėjimas ir kratymas tankiai sugadina sveikatą, labiausiai nervus ir girdėjimo organus. Tas darbas padaro žmogų atbuktusiu prie bent kokio prakilnesnio užsiėmimo.

Viešbučiuose tarnaičių padėjimas daug geresnis, nes ten išmoka jos mandagumo ir naminės ekonomijos, taip pat anglų kalbos.

Susitvėrusi per rupestį kun. J. J. Jakaičio moteris šv. Onos draugija ir žadėjusi daug ką nuveikti, neesant gerų vadovų, skursta, kaip ugnelė prie šalto vandens, pasidėjus prižadus į archivą (? Red.).

Geg. 29 d. atsiliko vestuvės tarp Felikso Novodvorskio ir Emilijos Panevėžiukės. Vestuvės buvo lietuviškos, t. y. su trenksmu ir riksmu.

Mackas.

LIETUVIAI SVETUR.

Tuloje, Rusija, katalikų mažas skaičius tēra ir susideda iš įvairių tautų: lietuvių, lenkų, prancužų ir vokiečių. Lenkų čionai yra daugiausia, nes kareiviai visai lenkai nuo Varšuvos, paskui eina lietuviai, kurių prisirenka 60—70 žmonių, prancužų ir vokiečių — po kelius žmones.

Ba... didel... gatv...

vietoje pastatytą prieš penkiolika metų rūpesniu ir lėšomis beveik vieno daktaro von Hartmano. Kunigai čionai jau perėjo keli, vis lenkai, bet dabartinis kunigas, jau penki metai kaip gyvena Tuloje, tai musų tautietis, lietuvis iš Telsių, Vladislavas Mažonavyčius. Jisai išauklėtas senoviai — lenkiškoje dvasioje, bet mokymasis Peterburgo Dvasiųjų seminarijoje, o paskui Akademijoje beklausydamas nabaštiko prof. Jauniaus lekeijų, suprato, kas esąs, ir išsimokė kuo-geriausiai lietuviškai kalbėti. Atvažiavęs Tulon ir radęs čionai nemažą skaičių lietuvių, pats savaimi pradėjo skaityti lietuviškai Evangeliją ir sakyti pamokslus. Paskui, pamatęs, kad Tuloje esama katalikų prancužų ir vokiečių, lenkiškai nemokančių, griebėsi mokyti jų kalbų, ir trumpu laiku išmoko tiek, kiek jau pakankamai gali patenkinti jų dvasios reikalus, jų gimtąja kalba.

Mės tuliečiai lietuviai ligšiol nežinome, kas tai yra lietuvių-lenkų, nesusiprati mai, o lenkai — lenkų-lietuvių; gyvename visi parapijonis gražiausioje s... ir ramybėje, kunigas... nodai didžiai gerbiamas... tuių, lenkų ir kitų tautų. Jis savo visuomeniu veiklumu jungia parapijonis, taisydamas paskaitas, vakarus su loterijomis ir tuo stiprindamas labai silpną bažnyčios turto stovį.

Apie Tėvynę—Lietuvą taip-pat neužmiršta. Štai antrą dieną Velykų jis sukvietė lietuvių klebonijon. Taip apie 7-8 val. vakaro susirinko gan gražus būrelis lietuvių įvairių užsiėmimų. Susirinkusieji gavo išgirsti knygutę: Kas tu esi? Ir kas tave verčia nebūti tuo, kuo esi? Kun. klebonas nurodė svarbumą ir reikalingumą laikyties savo tautybės ir mylėti savo tėvų kalbą. Paskui kiek vienam indavė po vieną ekzemplierių tos knygutės, kad jie namie atsidėję perskaitytų patį, paskui kitiems duotų. Pertraukomis gramofonos grojo. Mums labai miela buvo išgirsti nors iš gramofono savo gimtosios šalies dainas. Mat, kunigas tyčia išrašė lentelės lietuvių gaidomis.

Gale vakaro kunigas papasakojo susirinkusiems, kad Vilniuje, mūsų senovės tėvynės sostinėje, ketinama statyti naujos namai 500 metų Žalgirio kovos dienos sukaktuvėms paminėti, — kovos, kur Didysis Lietuvos kunigaikštis Vytautas, anometo karžygis—galiunas, savo drąsumu ir nepaprastu karvedžio mintrumu nuveikė kryžiuočių Ordeną.

Papasakojo, kad lenkai jau pastatė paminklą jo liui Jogailai Krokovoje niginais vieno žmogaus piktakotais. Pas mus gi tokių tuolių nėra, tie visi mūsų džiūnai, kurie vedasi didžiųjų karžygių poliekuonimis, netik nieko neduoda tautos paminklui, atsiska nuo mūsų praecies Didvyrio numėtosis Lietuvos. Jis vėkė: Mės visi tautiečiai, me darbo žmonės ir neminkime, kad musų tarp nėra didelių turtuolių, besujudinti prakilių jausmų—tėvynės meilės — ir kaip komis surinksime tokią kvą pinigų, kad galėsime deramai pagerbti...

kurs dabartinės mūsų Mokslo ir Dailės Draugijos, ten bus didelė salė paskaitoms ir koncertams, bus knygnas ir skaitykla, taip pat etnografijos, archaiologijos ir dailės muzėjai. Ten sušvis mūsų dvasios, grožės ir mokslo žiburys.

Visi suprato naudingumą busimųjų tautos namų ir, pritardami tam prakilniam sumanymui, sumetė kiek kas galėjo.

"Viltis".

Iš Sibiro tyrų padangės.

Kas-gi iš lietuvių nėra girdejes apie tolimą šiaurės tėvynę "pipirų" žemę? Ar maža mūsų brolių paskutiniuoju metašmėčiu ištremta?

Juos paliausuoja kaime, kur nusigėrę čeldonai, totoriai, ostekai, buretai gyvena. Čia gi uždario jokio nėra, nori gyvybę užlaikyti — šešinkis griosna (taigosna) pagauti, riešutautų, taip au besimaitindamas, karšts ir su meškomis pasirisi!

aimingas, kurs pinigų turi — pagelba greitai, bet jei ne, ai ir kamuokis sveikas, kol prasigvyvesi". Apskritai sa

maža kas vientulių lieka, didžiama išvažių (šlapta). Lenkmečiu (33) ištremtieji lietuviai

ukraui gyvendami gerai lob; šiaudien jie turtinai iš vietinius gyventojus, nes dažniausia, amat-

nkai kalviai, dailydės, rpiai, siuvėjai ir k. k. Vie-

niai juos "poliakais" vadinam, mat, kas ne stačiatikis, p antai: lietuviai, latviai,

ai, lenkai ir kiti katalikų išpažintą visi "poliakai", riejai gi lenkai skurdžiau

ri gyvena. Lietuviai čia tamsūs, laistautėje; reta šeimyna iriskai bekalba, o knyga laikraštis čia ir nemini-

Bažnyčia, didžiūmos tu gyvenančios visai nematoma: kunigai irgi ne kas metai lankosi. Žinau šeimynas 15 metų kunigo nemačias! ir nestebėtina: gyvena

olimuose kaimuose ir jokių ryšių su artimiausiais katalikais neturi. Taip maždaug nusų vientautų gyvenama

enisejaus gubernijoje, kur yra ne tik Sibire, bet ir isioje Europoje didžiausia. Ne taip yra miestuose. Šit ir

tos pačios gubernijos vyriau sijame mieste, Krasno-

ke, lietuvių vardas augšstovi: lietuvių šeimynų čia daugia, kaip šim-

kai-kurių tarpan yra aišę rusai, bet rusai lie-ny šeimynosna inėje pil-

susilietuvino. r tu skiriasi Krasno-

ko lietuviai nuo kitų Si-gyvenančių, kad daug jau nei kitur ištautėje.

kritai imant, jei apygarmasime 60 nuošim. lie- ištautėjusių, tai Kras-

rske nedaugiau, kaip 10. Daug šeimynų išsirašo knygās bei laikraščius: matyti Amerikos "Lie-

"Tėvynę", "Dilgė-Didžiosios Lietuvos: "Lietuvos Žinias", "Šrinę", "Draugija", "dovą", "Litvą", "Šal-

"Vienybę" ir "Gar- Yra čia dvi katalikų nyčė: senoji maža, men- naujoji didelė, augšta. ūko stiliaus, vos tik pa-

poik-Mirskio artimas gimimtis, labai geros širdies žmogus ir vikaras lietuvis Jovauskis, geras tautietis, rimtas ir išmintingas vyras. Lankydamasis po guberniją daug gera žmonėms padaro, tik gaila, kad pačiame šios gubernijos centre lyg neišdrįsta prabilti i lietuvių savo kalba. O kiek jis čia atgai vintų sielų, seniai slopinamų, bet trokštančių išgirsti Dievo žodį savo kalba... ir to čia nėra; kiek sujudėtų ir prikeltų iš tautinio miego savo brolių, kurių daugelis iš tolo kratosi "litvika-kais" esą.

Iš Visur.

MEKSIKO.

Buvusis prezidentas Porfirio Diaz išplaukė iš Vera Cruz porto 30 geg. laivų Ypiranga. Butų gal neapleidęs savosios tėvynės, kad ne artimieji giminės. Jokių valdiškų atsiveikimimų nebuvo.

(Kubojė), kur vis dar tebesėdi gen. Reyes, buvusis kandidatas į prezidentą, kurį Diaz privertė bėgti svetūr iš savo tėvynės. Menama, kad Diaz prikalbina Reyes'ą, kad važiuotų į Meksiką ir išnaudo kandidatuotų į prezidentus. Reyes, sakoma, turi daug šalininkų armijoje.

Tuo tarpu naujas prezidentas De La Barra bando patraukti vyriausybės pusėn buvusius maištininkus. Maderos kareiviai, bent iš dalies, gavo valdiškas vietas.

Pats Madero, nors kviečiamas į Meksikos sostinę, bijosi važiuoti iš Juarez'o, o dar saugumui savo gyvybės važinėja į El Paso, kursai guli tuojau už upės, bet jau Suv. Valstijų pusėje.

Madero sakosi, revoliucija atsiėjusi jam 300 tukst. dol. Gali būti, nes turtingo žmogaus, mėgstančio sportą, kišenių niekas nekrečia. Paskutinės žinios praneša, jog Madero išvažiavo į Meksikos miestą.

Francisco I. Madero išvažiavo iš Juarez'o į Meksikos miestą 1 birželio. Atsisveikinti su juo suėjo į muitinę kokie šeši šimtai žmonių iš Juarez'o ir El Paso. Iškilmei besitęsiant, policistas vardu A. Roja, užtėmijo, jog koks tai vyras, einas į muitinę, turi kažin ką užpalkaliname kelnii kišeniuje ir tuojau jį suėmė. Kišeniuje rasta bomba, pilna dynamito. Tos bombos būtų užtekę užmušimui Maderos ir visų jo svečių. Pasirodė, jog bomba nešėsi Cruz Rey, buvusis majoras mažo Guadelupės miestelio.

Madero nieko nežinojo apie pasikėsinimą ant savo gyvybės, iki buvo toli nuo Juarez'o. Važiuojant Maderai Texase, kiekviena stotis buvo stropiai daboja policijos, kad buvusiam maištininku vadui nepasidarytų kokia pragaištis.

Maistas žemesnioje Kalifornijoje siaučia posenovei. Ten operuoja Magona su savo socialistais. Magonistų esama į 2000. Jie daro daug pragaišties. Ketinama nusiusti buvusius Maderos kareivius, kad numalšintų magonistus.

Porfirio Diaz jau ant marių. Plaukia į Ispaniją, iš kur keliaus į Šveicariją, nes Diaz pripratęs gyventi bei

augštai (Meksikos miestas guli 2,300 metrų augščiau marių), negali pakelti žemų vietų.

Austrijos cėsorius Pranciškus Juozapas labai interesojausi Meksikos reikalais ir neseniai išsitarė, jog jis pats ir Porfirio Diaz tai niekam jau netikė "dreadnought'ai"; galvas, girdi, dar turime, bet kiti šanariai jau sustinge.

MOROKO.

Generolas Monnier su savo kareiviais laimingai atėjo į Fez'ą. Tuojau didysis vežiras (valdžios galva) El Madani el Glawi tapo numestas nuo savo vietos. Sakoma, kad tai prancūzų generolo įtekme tatau padarusi.

Eina paskala, kad ir pats Sultonas Mulai Hafid atsisakysias nuo sosto netrukus. Jo vietą paimsias Mulai Zin. Pats-gi Mulai Hafid jau iešką atsakomų rumų netoli nuo Tangier'o.

PORTUGALIJA.

Geg. 28 d. atsiliko rinkimai į parlamentą. Senosios tvarkos šalininkai visai nebalavo, o jei kur bandė statyti savo kandidatus, tai Bragos valdžia pasirupino užbėgti tam už akių. Kel-tas nepriklausomųjų respublikinių ir socialistų tapo išrinkta parlamentan.

Taip tatau, laisvoje Portugalijoje tapo pasielgta rinkimuose į parlamentą taip, kaip pasielgė Rusijos vyriausybė rinkimuose į III dūmą. Žinoma, jokių "riaušų", renkant "žmonių" atstovus, nebuvo, nes policija ir karbonarai (slaptingosios organizacijos nariai: jie tai sukėlė ir laimėjo revoliuciją) uoliai dabojo, kad nebūtų išrinktas nei vienas monarchistas nei — gink Dieve! — klerikalas. Naujos valdžios šalininkų išrinkta 231. Didesniems juokams paaiškinta, jog jeigu naujas parlamentas nesutiks tarp savęs kokiuose reikaluose, tai bus pašaukti senojo parlamento atstovai ir prileisti prie balsavimo.

Bus tai įsteigiamasis parlamentas, t. y. toks, kurs su galvos naują tvarką respublikai. Taigi pirm visko išdirbs Konstituciją, sustatys pamatinius įstatymus, patvirtys dabartinės valdžios darbus ir sustatys samatą (budžetą). Jei valdžiai nusi-seks, tai tebus tik vienas parlamento bustas (t. y. nebus senato, arba kitokio augštesnio busto). Parliamento atstovai bus renkami ketveriems metams, gi respublikos prezidentas penkeriems metams. Ministeriai priderės nuo prezidento; jų parlamentas negalės judinti iš vietų. Užsienių ministerijos nereikia; taip-pat galima bus apsieiti be diplomatiškų atstovų kitose šalyse.

Vidurio dalykų ministeris bus ministerių pirmininku ir drauge vice-prezidentu.

Iš to trumpo aprašymo matyti, jog Braga su savo pagalbininkais elgiais gudriai: viskas taip sudaryta, kad ne žmonės valdytųsi patį save, bet kad juos valdytų slapta draugija, vadinanti save "karbonarais" (sąnarių esama apie 50 tukst.).

ANT RANDOS

didelis bizniavas namas ant kampo Fulton ir E. Market St., Wilkes-Barre, Pa. Namas ant labai geros vietos, apgyventas lietuvių, ir galima užsidėti bile kokį biznį. Kreipkitės su reikalu pas: T. M. Davis, 340 E. Market St., Wilkes-Barre, Pa.

Naujienos iš Amerikos.

Naujas Valdymosi budas.

Pennsylvanijos legislatura nutarė, kad miestai: Pittsburgh ir Scranton negali toliau valdyties taip, kaip valdėsi ikišiol. Scrantone buvo ligšiol 63 "miesto tėvai", dabar-gi jų vietą užims 5 komisoriai, kuriuos paskirs guber. Tener. Seniau abiejų tarybų nariai dirbo uždėką, dabar penki jų užduotojai ims nuo miesto po 2,500 dol. kasmet. Pittsburghui paskirti devyni tokie valdovai ir ims po 6000 dol. kasmet.

I tuos miestus norėta įvesti dar referendumą, inicijatyvą ir atšaukimą. Bet Harrisburg'o teisiadaviai ant to nepristojo.

Vagies likimas.

New York, N. Y. Tula moteriškė Surut užlipusi ant bėginio su išgąsčia pamatė kabantį ant virvės žmogų. Ant greitųjų pašauktoji policija nukabino pagedusį lavoną, kuris, kiek galima spėti, kabojo ten bent tris savaites. Pasikorėlio kišeniuose rasta visokios vagių įsilaužymo prietaisovs. Matyt jo norėta apvogti ponios Surut namai, bet lendant pro palėpio langą papuolė į ties langu pakabintą kilpą ir langu užsidarius nebegalėdamas išsiliuosuoti pasikorė.

Užlaiko dvi pati.

Pittsburg, Kansas. Laikė didžiojo Chicagos gaisro 1871 metuose tula Sharpinė persiskyrė su savo vyru ir ilgus metus nieko apie jį nežinojo. Pats Sharp-gi, per sitikrines, kad jo žmona žuvo toje baisioje katastrofoje, apsisėdė su kita. Pastaruoju metu laiku bet Sharpinė No. 1 išgirdusi apie savo vyrą, tuojaus jam parašė, klausdama ar gali pas jį atvažiuoti. Sharp sutiko priimti ir užlaikyti abidvi žmonas. Nusiuntė pirmajai pinigų kelionei, o su antrąja laukė jos ant geležinkelio stoties atvažiuojant. Sharp yra gana turtingas ir gali abidvi moteriški užlaikyti ištekliaje, o kadangi visi jie nebejauni, tai nebus nei pavvydlumo scenų.

Sūdzia Holt pavojuje.

New York, N. Y. Kuomet apskričio teisme sūdzia Holt nuteisė tris italus ilgiems metams kalėjiman už platinimą padirbtų pinigų, jų draugai puolė ant sūdzios ir būtų skaudžiai apdaužę, o gal ir užmušę, kad ne keli policmonai ir šerifai, buvę tuo laiku teisme, nebūtų smarkių užpuolikų areštavę

Ištekėjo už japono.

San Francisco, Cal. Jauna našlė iš Chicagos ištekėjo už japoniečio J. Inagaki, turtingo šio miesto vaizboriaus. Jaunavedis mokyta vyras, 28 metų amžiaus.

Milijonai kelių pagerinimui.

Washington, D. C. Suvienuytųjų Valstijų valdžia nutarė išleisti šimtą keturiasdešimt milijonų dolerių (\$140,000,000) kelių pagerinimui visoje šalyje, neįskaitant į tą sumą kiek išleis kiekviena valstija atskiriamas. Darbas tur būti atlik-tas laike 140 dienų, taigi valdžia išleis milijoną dolerių kas dieną.

Vežiauja.

Dalis pelnu su darbininkais.

New York, N. Y. Firma vardu National Electric Light Association, duodanti darbą šešioms šimtoms tūkstančių darbininkų visoje šalyje, apdirbinėja plianą, sulyg kurio žada dalintis pelnu su savo darbininkais. Pastaruoju metu toji bendrija laikė konvenciją, į kurią atvyko keturi tūkstančiai delegatų ir visi patvirtino naują užmanymą. Patarta taipogi paskirti pensijas išsitarnavusiems, mokėti pomirtinę mirusiųjų šeimynoms ir duoti pašalpą sužeistiems.

Kad taip visos turtingosios firmos pasielgtų su savo darbininkais, tikrai niekad jokių straikų nebūtų.

Išvaryta iš namų nusižudė.

Springfield, Ill. Tula Le-na Barton 28 metų mergina, nusižudė užtai, kad sugrįžus jai namo vienuoliktą valandą vakare, tėvas neįsileido jos. Nusiminusi ir neturėdama kur pasidėti, Barton'aitė nuvėjo ant geležinkelio ir puolė po ratais atbėgančio trukio, kuris ją ir sutriuškino. Merginos motina vijosi paskui ir tik per kelis žingsnius buvo nuo nelaimės vietos, tačiau patzudystės sustabdė negalėjo.

Išdalino turtą labdarybės įstaigoms.

Buchana, Mich. Senukė Sara Hawely, mirdama, paskirstė lygiomis dalimis du šimtu tūkstančių dolerių — visą savo turtą — tarp penkių įstaigų Chicagoje. Gimimėms nieko neužrašė.

Kol gyvas išdalys 300 milijonų dolerių.

New York, N. Y. William Waldorf Astor, milijoninis savininkas garsaus viešbučio Waldorf Astoria New Yorke, gimęs ir užaugęs Suvienuytose Valstijose, bet nuo nekuro laiko Anglijos pavaldinis, atidavė pusę savo turto sūnui, o likusį išdalysiąs giminėms, by tik ne reiktų mokėti taksų nuo paliekamybės seniui Astor mirus.

Valdžiai labai nepatinka toks milijonieriaus pasielgimas, nes ji neteks mažiausia perkiolikos milijonų dolerių, bet nieko negali gelbėti.

Nužudė mažą draugą.

New York, N. Y. Suareštuota čia keturi vaikišėiai, nuo 12 iki 15 metų amžiaus, apskusti užmušime vienuolikos metų Juonuko Mailie. Jauni užmušikai prisipažino nužudę savo draugą, nes taisai nenorėjęs pasidalyti su jais pavogtais nuo motinos \$7.50. Prasikaltėliai laikoma arešte.

Atmintini namai.

Youngstown, Ohio. Šio miesto gyventojai, ponias Jos. Wess nupirko namus Niles'e Ohio, kuriuose gimė William McKinley, buvusis Suvienuytųjų Valstijų prezidentas, pernešė juos ant savo žemės ir apvers juos istoriškuoju muzėjumi. Jijė surinko daug visokių daiktų, turėjusių sąryšį su tuo garsiniu vyru, ir sudės viską tame muzėjume visuomenės naudai.

Kruvina kova su arklių vagimis.

Porum, Oklahoma. Apie trisdešimts apsiginklavusių kaukėmis ant veidų fermerių atvykę šian miestan apsuoko Pony Starr'o namus ir norėjo atkeršyti jam už arklių ir galvijų vogimą. Starr pasisaukė pagalbos draugą Joe Davis'ą ir abudu pradėjo šaudyti į fermerius. Šuviai pasipylė iš abiejų pusių, ir kova tęsėsi apie valandą laiko. Galop Starr'ui ir jo draugui užmušus vieną fermerį ir penkis sunkiau ar lengviau sužeidus, užpuolikai pasitraukė. Tuomet Starr ir Davis sėdo vėžimani ir pabėgo į kalnus.

Laiškanešių konvencija.

Springfield, Ill. Pereitą savaitę Illinois'o valstijos laiškanešiai laikė Springfielde konvenciją. Delegatų suvažiavo trys šimtai. Nutarta reikalausti: algy pakėlimo, 30 dienų vakacijų be atitraukimo mokesčio ir paskyrimo pensijų išsitarnavusiems laiškanešiams.

3 centai už važiavimą gatvekaru.

Cleveland, Ohio. Miesto roda nusprendė, jog tramvajų kompanijos turi imti tik 3 centus už važiavimą ir duoti persėdimo bilietus ant viso traukimo. Ikišiol mokėta tik 5 centai už transfėrus ir 10 kėti centas.

Senukė deportuota iš Anglijos.

New York, N. Y. 71 metų senukė Julija Hubbard atvažiavo New Yorkan iš Anglijos, iš kur ją deportuota, kaip nepageidaujamą svetimą. Pribuvusi į šią šalį senukė turėjo tik vieną centą. Rado ji prieglaudą metodistų-episkopų pavargėlių namuose. Gimė jijė Elgin'e, Ill., kur jos tėvas buvo turtingu gydytoju.

Pakorė dukterį ir pats save.

Decatur, Ind. Menama, jog staiga proto nustojęs, farmers Harvey Parker pakorė ant balkio daržinėje savo ketverių metų dukriukę ir pats ten pat pasikorė. Jo žmona, ką blogo nujausdama nuėjo daržinėn ir pamatė vyrą ir dukterį kabančiu. Greit mergučės kilpą perpiovė, o vyrą palikusi, nubėgo pas kaimynus pagelbos šauktų. Bet kolei pagelbos pribuvo, Parkeris uždušo. Kūdikis atgaivinta ir gyves.

Rooseveltas prieš visavietinės romybės.

New York, N. Y. Pulkininkas Teodoras Rooseveltas, buvęs Suvienuytųjų Valstijų prezidentas, kalbėjo į daugelį susirinkusių ant grabo generolo Grant'o 30 d. geguž. Savo kalboje Rooseveltas pavadino visavietinės romybės skelbėjus "netikrais apaštalais", nes patį netikį į tai, ką skelbią. Jo nuomone tolei nebūsią romybės, kolei nebūsią absoliutiško teisingumo tautų sątikiuose. Toliaus Rooseveltas patarė padidinti armiją ir laivyną, nes jie užlaikysią romybę, o ne kares iššauksią.

Brangus arklys.

Caras nupirko nuo Sam. Parslow eržilą už 75 tukst. dol. Brangus žirgas jau išplaukė iš New York'o į Rusiją.

Pirmas didelis Koncertas,

kurį parengė Cleveland'o Lietuviškas Tautiškas Benas 18 d. birželio ant puišios didelės svetainės (Acme Hall), 2416 E. 9th St. Prasi-dės ketvirtą valandą popietų.

DRAUGAS

(THE FRIEND)

Katalikiškas laikraštis
Pasvėstas Amerikos lietuvių
Katalikų Reikalams.
— Organas S. L. R. K. A. —
Išleina iš Wilkes-Barre, Pa., kas
ketvirtadienis.

A. L. R. K. K. Sejunga — Leidėjas.

Kun. A. Kaupas — Redaktorius.
U. Augulitė — Užveisdėja.

Visas korespondencijas ir kito-
kias raštas reikia siųsti pas

Rev. A. Kaupas,
64 Church St.,
Pittston, Pa.

Visus pinigus, ar tai prenume-
ratas, ar tai už "džabsus" ar už
apgarinimus ir t. t. reikia siųsti
tokiu antraštu:

"DRAUGAS"

314 E. Market St.,
WILKES-BARRE, PA.

Ar bus tai spausdinimas konsti-
tucijos, ar plakatų, ar tikietų ar
kitokie į tai panašūs reikalai, rei-
kia visados kreiptis tuo pačiu
antraštu:

"DRAUGAS"

314 E. Market St.,
WILKES-BARRE, PA.

Redakcija pasilieka sau teisę
taisyti, trumpinti arba atmesti vi-
sus prisiūdintus raštus.

Laikas ir vieta raštų talpinimo
pridera nuo redakcijos.

Atmestieji rankraščiai nėra gra-
žinami redakcijos lėšomis.

Rašyti reikia tik ant vieno pus-
lapio, paliekant plačius tarpus
tarp eilučių. Popieris nėra ko gai-
lėtis, nes korespondentams ir
bendradarbiams rašant ant abie-
jų pusių, da-gi smulkiais raidė-
mis, redaktėjai labai dažnai pri-
siesina perrašinėti atsistų raštus.

Norint, kad raštas tilptų arti-
miausiam numerį, rankraštis
reikia pristatyti spausdėn ne vė-
liau, kaip 9 valandą išryto antra-
dienyje (utarninke).

REDAKCIJOS PASTABOS.

"Drauge" buvo minėta, jog Milano mieste, Italijoje, susidarė bendrovė rinkimui ir siuntinėjimui žinių dienraščių. Yra tai tokia agentija, kaip "Reuterio", "Havas'o", "Stefani'o" arba "Associated Press", bet jos žinios apie katalikus bus tikros ir teisingos. Žodžiu tariant, bus tai katalikiška žinių agentija, kurios pasau-
lis jau seniai laukė.

Apie tai štai ką rašo kun. Charles Plater Liverpool'io "Catholic Times" (imame ištraukas iš "America"):

"Įvairių šalių katalikai jau supranta spaudos galybę. Jie atidengė, jog šia valandą tikėjimo palaikymui būtina reikia įkurti sveiką katalikišką spaudą. Popiežiai, vyskupai ir prakilius svetikiškai ra-
gina palaikyti katalikišką spaudą: tai yra kiekvieno kataliko priedermė.

Bet mes (katalikai) dar nesuprantame pilnai, kas yra naujajai spaudos draugijai veiksniai. Mes nematome, jog didžiausią rolę naujajai spaudoje vaidina telegrafas. Ne-
patėmijome telegrafo vie-
ly. Spauda pridera nuo telegrafo vielų. Kol ne-
kontroliuosime vielų, ne-
kontroliuosime spaudos.

Telegrafo agentijos duoda medžiagą spaudai. Redaktoriai pridera nuo jų žinių padavinėjime. Jei-
gu žinios bus neteisingos arba iškraipytos, nekata-
likų dienraščiai spausdins neteisingas ir iškraipytas

tas žinias. Katalikų laik-
raštis nespaudys jokių ži-
nių arba, jei ką darys, tai
tik bandys neteisingas ži-
nias atitaisyti.

Telegrafo agentijos skleidžia po visą pasaulį pramanytą ir klaidinantį aprašymą Ferrer'o bylos, Portugalijos revoliucijos, popiežiaus encyklikos. Toks aprašymas pasilieka publikos atmintyje. Už kelių savaitių išleina aišk-
tėn faktai; juos pa-
duoda katalikų spauda. Bet jau pėvelu. Pragai-
tis jau padarytas, nes
tūkstančiai, kurie skaitė
neteisybę, niekadės ne-
skaitys teisybės parody-
mo.

Dabartinės spaudos agentijos randasi rankose mažiau ar daugiau ant-
tiklerikalų partijų. Net
tuomet, kad jos vengia ne-
teisybės, paduodamos jų
žinios yra vienpusiškos ir
nepilnos. Skaityk "Ha-
vas'o" informacijas apie
prancūzų parlamento
veikimą arba "Stefani'o"
žinias apie atsitikimus
Italijoje, o tuojau pama-
tysi vienišališkumą. Anti-
klerikališkos kalbos pa-
duodamos visoje pilnybė-
je, kuomet katalikų atsa-
kymams, kad ir labiau-
siai įtikinantiems, nėra
vietos.

Bet kol nėra kitokių agentijų, katalikų dien-
raščiai yra priversti semti
žinias iš šitokių sudrum-
stų šaltinių. Tiesa, bando-
ma visados iškošti pamaz-
gas, bet vis dėlto negalima
suzinoti tikrus faktus iš
negryno šaltinio. Tačiau
katalikų spauda užmoka
milžiniškas sumas kasmet
už privilegiją plaukioti
sutermentame upelyje.
Šveicarijos katalikų spau-
da užmoka kasmet 40
tūkst. frankų tik vienai
New Yorko "Sun" agen-
tijai. O kur kitos agentij-
jos, kur kitos šalys? Eufro-
pos katalikų spauda na-
ka daug dolerių agentij-
joms, kurios yra katalikų
bažnyčios galingiausių
priešu. Katalikų spauda
turi plunksną. Trūksta
jai dar vielų."

Tiek kun. Plater. Nuo sa-
vės priduriame porą pasta-
bų. Taip, katalikai turi
plunksną. Didesnė dalis New
Yorko dienraščių bendra-
darbių — katalikai. Jie yra
priversti dirbti dienraščiuose,
esančiuose žydų arba ne-
katalikų rankose, ir tokiu
būdu prieš savo norą daly-
vauti kovoje prieš tą baž-
nyčią, kurią vadina savo
motina. Jeigu kas įsteigtų
katalikišką laikraštį New
Yorke, kokius nepalygina-
mus redaktorius ir bendra-
darbius tas dienraštis galė-
tų turėti! Bet dienraštis ne-
gali užsilaikyti be žinių
agentijų. Nė vienas sąžini-
gas redaktorius nenori dėti
tokių žinių, kurios, jo nuo-
mone, nėra teisingos. Naba-
nikas Laffin, paėmęs į savo
rankas New Yorko "Sun",
baisiai pasipiktino vienaša-
liškoms žiniomis, pristato-
momis įvairių agentijų. Ne-
užganėdintas nei iš vienos,
jis galop įsteigė visame pa-
saulyje savo agentijas. Toji
agentija tebegyvoja iki-
šiol, paduoda tikresnes ži-
nias apie katalikų reikalus,
bet vis dėlto atsidėti ant jos
pilnai negalima.

Grįžtant prie katalikų ži-
nių, reikia pažymėti, kad
katalikai, kaip buvo su-
prasta, ir jiems reikia

steigti savo agentijas visur,
norint neužsilikti žinių pa-
davėjimu nuo kitų laikraš-
čių.

Tokia agentija jau įsteig-
ta Milane. Pasilieka tik lin-
kėti, kad gyvutų kuol-
giausius metus.

Žinoma, visi katalikiški
dienraščiai ir kitokie leidi-
niai sems iš jos žinias. Tos
žinios bus tikros, ne tik tu-
met, kad rašys apie katali-
kus, bet ir tuomet, kad ra-
šys apie kitką. Sensacijas
vargiai jose rasi.

Seinuose beveik baigiama
spaudinti Rygiškių Jono lie-
tuvų kalbos sintaksę. Bus
tai vadovėlis, skiriamas ne
mokykloms ir ne mokiniams,
bet inteligentams ir mokyto-
jams. Tie, kurie žino kitų
kalbų sintaksę, pasimokys
iš Rygiškių Jono veikalų,
kaip sustatyti atsakomai
lietuviškus žodžius į saki-
nius ir kokių klaidų, prasi-
platinusių mūsų raštuose,
reikia vengti. Mokytojas gi
lengvai gali įkalti savo mo-
kiniams lietuvių kalbos dės-
nius.

"Balandžio 16/29 dieną,
1911 m. Vilniuje susitvė-
rė Bendrovė "Vilija" u-
kiškoms mašinoms dirbti
ir jomis, kaip ir kitais
ukiui reikalingais daik-
tais, vaisbą (pirklystę) va-
ryti. Todėl Bendrovė
kuoplačiausiai versis: 1)
savo išdirbimo ir geriau-
siais užsienio fabriku užsi-
komis ir kitoms mašino-
mis bei padargais; 2) įvai-
riomis dirbtinėmis trašo-
mis ir 3) parinktomis dar-
žovių, šakniavaisy ir ja-
vų bei žolių sėklomis. Beto
dar manoma yra užsiimti
dirbimu mašinų ir įrankių
tinkamų malunams, alie-
jinių, plytinių ir kitoms
ukio pramonijos įstaigoms.
Bendrovės dirb-
tuvų taipogi bus priima-
mos visokios užkūros ma-
šinos taisyti."

Tokiais tai žodžiais pradė-
da "Vilijos" valdyba savo
atsiliepimą į pasiturinčią vi-
suomenę. Bendrovė turi su-
derėjusi Petro Vileišio fa-
briką Vilniuje už 71,642 rub.
18 kap. Pilnais sąnariais ga-
li būti tikta išsimokėjusie-
ji nemaziau, kaip 5000 rub.;
pajus (Amerikoje pasaky-
tumime "šėras", iš angl.
"share") atsieina perkan-
tiems 500 rub. Bendrovės
nariais yra ligšiol Petras Vi-
leišis, d-ras J. Basanavičius
ir daugelis kitų Lietuvos in-
teligentų.

Jeigu tas tiesa, kas sako-
na ir rašoma, jog pažangos
negali būti tokioje tautoje,
kur nėra vidurinio sluogs-
nio (pramonininkų ir pirk-
lių), tai aišku, jog "Vilija",
įvesdama pramoniją reika-
lingiausiais Lietuvoje daik-
tais, pasirodo rolėje stumė-
jos lietuvių tautos paakiui,
rolėje gimdytojos mūsų tē-
vynės pažangos.

Tai gi nevienas Amerikoje
prasigynęs lietuvių vieton
pirties aukso kasyklų, šil-
kų fabrikų, bankų ir kitokių
įstaigų pajus ("šėras") ga-
lėtų su didele savo ir lietu-
vių tautos nauda įstoti
bendrovė: "Vilija", kaip
sąnarys arba pajininkas.
Penki šimtai rublių, idėti
"Vilijos" bendrovę, kiek-
vienam lietuviui bus pelni-
gesni, o lietuvių tautai nau-
dingesni už visokius pajus
Kolorados kasyklų arba
"Trust Co."

Tik reikia, kad naujoji

bendrovė neužviltų visuo-

menės nei pajininkų.
"Vilijos" adresas: Vil-
nius, Poltavos gatvė (Pol-
tavskaja), No. 55.

Kitoje vietoje skaitytojas
ras L. Antokolskio straips-
nelį apie a. a. M. K. Čiurlio-
nį. Tą raštą išėmė iš Vil-
niaus "Vilties", kurį ji tu-
ri išvertusi iš "Siev-Za-
padn. Golas'o". Reikia pa-
žymėti, jog Antokolskis yra
pats didelis artistas, tai gi
dailės dalykuose gali šnekė-
ti autoritetiškai. Jeigu jis
musų pirm laiko užgesusį
darbininką pavadino geni-
jumi, už kurio artistiškus pa-
likimus dar draskysis civi-
lizuotių šalių mecenasai, tai
jok ženklas, jog ir Lietuvos
dailė nestovi taip žemai,
kaip, deja! buvo manoma
dar taip neseniai. Jeigu
Čiurlionis minė naujus ta-
kus dailėje ir atsirado vie-
noje eilėje su Haydn'u,
Wagner'iu, Boticelli'u, Ra-
faelium ir kitais įvairių
dailės šakų tėvais, tai juk
už jo veikalus gali būti mo-
kama labai daug pinigų.
Gal dar žinomas artiz-
mo perlų gaudytojas J.
Pierpont Morgan nupirks
kokį Čiurlionies paveikslą ir
dovanos jį New York'o
'Metropolitan Museum'ui'.
Musų dailininko paveikslai
kabos šalia garsių naujalai-
kių dailininkų veikalų.
Gal?

Dėlko ne, gal ir taip
buti, tik p. Morgan arba jo
agentai turbut dar nėra ma-
tę musų didžio dailininko
paveikslų.

Kol kas tie paveikslai iš-
statyti Vilniuje. Keliaus jie
į Peterburgą, Varšuvą, o gal
ir toliau. Gal atsidurs į Ame-
riką. Lietuvio vardas gal
skambės yankių šalyje, taip
garsiai, kaip skamba vardai
Kubeliko, Padėrevskio, Ve-
reščagino ir kitų didelių,
bet amerikiečiams nelabai
suprantamų artistų...

LENKŲ KULTURKAMP-
FAS LIETUVOJE.

Žodis kultūra ne retai vie-
nų ar kitų taip permaino-
mas, kad jis nustoja tikro-
sios savo prasmės. Antai vo-
kiečiai prievartą svetimųjų
tautų, kad atsidėtų savo
kalbos, pavadino Kultur-
kampfu, tai yra kova dėl
kultūros. Panašiai vengriai
ir kitos tautos varžymą nuo
jų prideramųjų tautų vadi-
na kulturinimu, tų tautų
pakėlimu iš žemesnio kultu-
ros laipsnio augštesnin. Va-
dinasi, šiuo kartu pakeiti-
mas tėvų kalbos svetimąja
menamas yra kilniu daiktu,
kuriam prisegiamas ženklas,
priešingas paprastajam eti-
liui, kad dėsniui: brangink tėvų
kalbą.

Antra, viena kalba tai dar
nedaro kultūros. Tai, rodos,
taip aišku, kad čia negali bū-
ti jokių ginčų.

Štai skaitome viename len-
kų dienraštyje (Gazeta 2
grosze No. 103) — didelėmis
raidėmis parašyta — "Pla-
tinkime lenkų kultūrą!" La-
bai indomu pasiskaityti, kas
gi ta per kultūra, taip siu-
loma platinti. Laikraštis ski-
riamas Lietuvai, lenkai nuo-
lat giriasi tos šalies sukultu-
rinimu, tad būtina reikia
suzinoti, ką gi jie vadina
kultūra.

Tai gi trumpai sutraukus,
kas tame lenkų dienraštyje
pasakyta, išleina taip. "Mu-
sų krašte, musų sodžiuose,
miestuose ir miesteliuose —

sako laikraštis — reikia nuo-
lat skelbti: platinkime lenkų
kultūrą". Tai gi lenkų kraš-
tas tai Lietuva.

Dabar pasiklausykime,
kas gi yra ta lenkų kultūra
pas mus? "2 grosze" išsi-
renka keistą metodą jai
apibūdinti: pirma išskaito,
kas reikia vadinti ne kultū-
ra. Ir išskaito:

"Dideliu širdies skausmu
ir ašaromis akyse reikia žiu-
rėti į dešimtis ir šimtus mu-
sų vaikų, kurie, mokėdami
svetimą kalbą — nemoka nė
skaityti nė rašyti lenkiškai.
Ir ne tik vaikai. Kuo gi jie
kalti, jeigu jų neišmoko gim-
tosios kalbos? Tėvai, vaduo-
damies antmestais impro-
čiais ir intekme, patis ne kar-
tą paniekėję laiko taip svar-
bų dalyką, manydami, jo-
gei jų vaikams tik tai yra
reikalinga, kas jiems gali
duoti naudos tarnyboje...
To vaisius yra biaušrus len-
kų kalbos iškraipymas, se-
kinamas svetimų impročių...
Kas gali būti dažnesnio,
kaip gėdimasis lenkų kalbos
ant gatvių, sankrovose ir t. t.
Dar ir šandien matyti kai
ant kurių lenkų sankrovų
parašai tik viena tik kalba
be lenkiško parašo. Dar ir
šandien gauname matyti
tokiuos, kurie, didžiudami-
es, ar dėl kitų kurių nesu-
prantamų priežasčių, šneka
savo tarpe svetima kalba! Gi
Vilnius skaitomas lenkišku
miestu..."

Išleina, kad lenkų kultū-
ros turinys Lietuvoje, tai
viena jų kalba.
Jei Lietuva "nasz kraj",
tai, žinoma, ir tai, kas joje
yra, vislab "nasze": mieste-
liai, sodžiai ir miestai su jos
gyventojais. Lietuvos abori-
genai tai vieni lenkai, ir
musų kraštas pramintas Lie-
tuva tik per nesupratimą.
Bet dar keisčiau išrodo tai
lenkų gazetos aimanavi-
mas, kad lenkai dėl tarnybos
išsižada gimtosios kalbos so-
džiuose, miesteliuose ir mie-
stuose, kur darbdaviai, tar-
nybos davėjai, yra lenkai na-
mininkai, dvarininkai, dvar-
ų prievaidos.

Kas gi antmeta prastuo-
liams tėvams svetimus im-
pročius? Žinoma, vėl tarny-
bos davėjai: lenkai namin-
inkai ir dvarininkai. Kokia
gi antmestoji kalba? Ne
lietuvių, ne žydų, tik vėl tų
pačių lenkų. Ir graužinga ir
juokinga!
Kraipymas gimtosios kal-
bos! Ar tie sodiečiai mokojo
kada nekraipytos lenkiškos
kalbos? Sakysime, gelvonie-
čiai, rodiniečiai ir kiti pa-
našūs "lenkai". Nuo kurio
meto ir kaip nukrypo tie ne-
laimingieji "musiškiai"?
Labai būtų indomu išgirsti
iš kulturingojo lenkų dien-
raščio. Kuomet gražiai len-
kiškai kalbėjo, pavyzdžiui,
Vileikos, Dydnos apskrįčiai,
kuriuos lenkai priskatė į
savo kraštą? Tuo tarpu gi
mes žinome, kad ten sodie-
čiai katalikai gangreit visi
šandien tik gudiškai tekal-
ba, jiems gi bažnyčiose visa
lenkiškai skelbiama, vadi-
nasi, lenkiška "kultūra"
platinama, anot minimojo
dienraščio. Jeigu gi jie nē-
kuomet lenkiškai nekalbėjo,
tai jiems nebuvo progos ir
nukrypti nuo lenkiškos kal-
bos.

Bet mes suprasime tikrą
žodžio "iškraipymas" reikš-
mę, kurią jam priduoja "Ga-
zeta 2-grosze", jei išgilisime
jos šauksman: "Platinkime
lenkų kultūrą". Visi, ku-
riems per bažnyčią ir darb-
davius lenkus buvo atmetę
ta lenkiška kalba, nemokė-
dami, jį iškraipė. Kaip ki-
tai išaiškinti tokie keisti
apsireiškimai tose, parapijo-
se, kur parapijonių naminė
kalba lietuviška ar gudiška,
o bažnytinė — lenkiška?
Juk vien iš dvejų: arba tie
gyventojai išpradžių kalbėjo
lenkiškai ir tik paskui pa-
sisavino lietuvių ir gudų
kalbą, arba atbulai: jie kal-
bėjo pirma lietuviškai ir gu-
diškai, o paskui atėjo į juos
lenkų kalba per bažnyčią ir
darbdavius ir ji iškrypo
kataliko sodiečio ir miestie-
čio lūpose. Pirmo atsitikimo
negalėjo būti, nes istorija,
lenkų pačių parašyta, rodo,
jogei stambeldžių Lietuva
nemokėjo lenkiškai, jį buvo
mokoma tikybės per lietu-
vius vertėjus, jogelė ir V.
tautą. Kokie kunigai, tokia
ir kalba buvo įvesta bažny-
čiose.

Ir štai suprantamas yra
šauksmas: "Platinkime le-
kų kultūrą", tai yra, lenkų
kalbą.
Kodėl gi Vilnius lenkų
miestas? Gyventojai ne vie-
ni lenkai. Vienu žydu, ne
kalbant jau apie kitas tau-
tas, yra čia bent ne mažiau,
kaip lenkų. Prekyba ku-
ne vienu žydu rankose, didesni-
pusė kredito įstaigų taip
pat. Namininkai? Jų vėl bus
ne mažiau, kaip lenkų. Ir te-
gu tik žydai turėtų lygias
rinkimo teises su lenkais.
tai kas žin, ar miesto tary-
boje nesėdėtų žydai vietoje
lenkų. Tarnai, tarnaitės, tie
sodžiaus atėjunai, meldžia-
mieji, tik jau bent pusė ne
lenkai. Tad kodėl gi Vilnius
turi būti skaitomas "lenkiš-
ku miestu?"

Bet visų indomiausias da-
lykas, kad raginama pla-
tinti "lenkišką kultūrą",
"Gazeta" nepastato plati-
nimo ribų. Gi kai lietuviai
nori tik paturėti, o ne pla-
tinti lietuvių kultūros ten,
kur žmonės tebekalba lietu-
viškai, lenkai ne tik nema-
to moralės lietuvių teisės,
bet stato jiems ku-
piau-
sias ribas. Niekas geriau ne-
gali pavaizdinti, kaip gimto-
sios kalbos klausimas baž-
nyčioje. Tuomet žiurima ne
to doros principo, tėvų kal-
bos palaikymo, kurį skelbia
"Gazeta 2-grosze", bet kaip
kas nori. Vadinasi, tuomet
pripažįstama, kad lietuviai
turi jį sulaužyti "lenkų kul-
tūros", tai yra jų kalbos
praplatinimo naudai, etikos
principas turi nusilenkti len-
kinimo reikalui.

Štai ir išleina vokiškas
Kulturkampfas Lietuvoje.
Tokia lenkų kunigų laikraš-
čio pažiūra į kultūrą betgi
neklindys jiems vadinti lie-
tuvių kunigų šovinistais, o
savo krikščionijos platinto-
jais.

"Viltis".
RUSŲ SPAUDA APIE M.
K. ČIURLIONĮ.

Vilniuje einas rusų dien-
raštis "Siev. Zapad. Golas"
(No. 1655) padėjo vilniečio
dailininko L. M. Antokols-
kio paminėjimą pomirtinės
M. K. Čiurlionies veikalų
parodos:

"Prieš mėnesį Vilnius, vi-
sa Vilniaus inteligentija,
ypačiai Vilniaus lietuvių vi-
suomenė, o paskui juos Pe-
terburgas, gerieji dalininkų
bureliai, labiausiai pažan-
gieji, buvo sunkiai prislėgti
žinia apie belaike mirtį iš-
sijmėjusio, išimtinai talen-
tuoto dailininko Čiurlio-
nies. 4 metai skiria mus nuo
to laiko, kuomet pirmoje
vilniškės Lietuvių Dailės
Draugijos parodoje, Vileišio

namuose, Antakalnyje, pa-
sirodė savotiški, pirmu žvil-
gsniu keisti ir nesuprasti-
ni, bet pilni gilios filosofij-
sios prasmės veikalai šito
dailininko, ištisi paveikslų
cikliai, perkelią žiūrėtoją
toli už realinio gyvenimo ri-
bų, anapus dvasios gyven-
imo sritin, apdainuotą žavi-
nančių ir neišreiškiamos gro-
žės vąsų. Tai paveikslai so-
nantes, susidarancios iš an-
dažos, allegorų, scherro ir fi-
nale, kaip ir muzika, simbo-
liniu būdu užuot garsų var-
somis išreiškia giliausiuo-
sius žmogaus sielos jaus-
mus, taip suprantamus kiek
vienam žmogui, bet visiškai
neišaiškinamus paprastais
žmogaus žodžiais. Bet jeigu
Čiurlionies paveikslai, pa-
vadinti jo sonatomis, artimi
muzikai, tai ir apskritai, vi-
sas jo dailės tvėrimas musų
laikų išreiškiamosios dailės
akvyvaizdoje, dabartinio gy-
venimo akvyvaizdoje, tai sa-
votiškias atsižadėjimas vis-
kas yra kasdiene ir papras-
ta, o kas rodėsi ikišiol kaž-
kuo svarbiu. Nėra nieko st-
bėtinio, kad tasai trumpas
metų dailiškas Čiurlionio
veikimas švystėjęs kaip a-
jakinąs meteoras, apšvietė
naują šviesą visą dailės pa-
sauliožvalgą. Druskin-
bažnyčios vargonininko
nus, Čiurlionis, kaip m-
kas, puikiausiai mokėsi I-
cigo konservatorijoje ir p-
kui, kaip kompozitor
tvėrė muzikos veikalus
kios pat reformatiškos
reikšmės, kaip paskui
paisymai, ir paisymas pas-
tai tik muzikos tvėrimo
sa. Ir kuomet žiūri dabar
visą jo veikimą, kaip da-
ninko, tokioju trumpu lai-
tarpui, didžiausiais myste-
kokiū būdu musų maste-
jaliniais laikais tasai sa-
tiškas asmuo galėjo nuo
džios iki galo pasilikti
kios grynų grynausios d-
sios. Jis buvo savotiškai p-
maldus, mylėjo bažnyč-
ispudį prieblindom, myl-
Vilnių, jo kreivas gatves,
kur taip pavirku apsimasty-
ti savo dvasios gyvenimą,
mylėjo šventraštį ir atmin-
tinai skaitė ilgokas ištrau-
kas iš pranašų, kuriuos jis
didžiausiai gerbęs ir mylė-
jės.

Atsimenu vieną rudens va-
karą, kuomet apsilankiau j-
mažučiame kambaryje An-
drejaus gatvėje, kuriame ne-
buvo nieko kito, tik pijani-
nas, gaidų rankraščių krūva
ir sausos rudens medžių ša-
kutės, iškabinėtos po sie-
Jisai buvo tenai vienas
savo genialiais suma-
mais, jo muzikos garsai
bino savo atjaustuojų grū-
dumų, kaip juodi, ašt-
sparnai, kur perkerta orą
paveiksle "Ilgėjimas".
Jisai norėjo važiuoti
terburgan, ieškoti, kas jį
jaustų; ir aš buvau įsit-
nės, kad šitas vientulis
lininkas atras tenai
draugus, kur jį apvertis-
tiks, kaip mokytoja, k-
pranaša.

Jis tikrai buvo pa-
luotas ir paguostas, ga-
sušvito jo griauding
kanklėms, bet nūlgam.
pakirto tą jautrų as-
taip daug atjautusi.

Dabar Vilnius pirmas
bia jį pomirtine paroda.
dvieju mėnesių jį bus p-
kelta Kriokuvan, o iš
Peterburgan. Vilniškė I-
tuvių Dailės Draugija,
energiska dailės platin-
musų mieste, pirma pag-
savo genialinį įsteigėją
rio dailė davė milžin-
inašė visos žmonijos k-
ron."

Kun.

CHARLES DICKENS.

OLIVERIS TWISTAS.

Vertė JONAS KMITAS.

(Seka.)

Vieną vakarą, sukakus beveik savaitei nuo atsitikimo su paveikslu, Oliveriui besišnekučiuojant su p. Bedwinine, atėjo nuo p. Bronlow pasiuntinys, kad jei Oliveris Twistas jaučiasi gana gerai, tai ponas norėtų jį pamatyti savo gabinete ir su juo pasišnekėti.

— Viešpatie atleisk! Nusimazgok rankas, ir quok man sušukuot tavo plaukus, vaikeli, — tarė p. Bedwinine. — Širdele, tu mano! Jei bučiau žinojus pirmiau, kad jis tavęs pareikalaus, tai bučia prisegus naują apikaklę, ir nuvalius tave, kaip šeštoką!

Oliveris išpildė senukės paliepimą. Nors ji skundėsi, kad neturėjo laiko nei padabinti jo apikaklės, jis vienok išrodė taip gražiai ir maloniai, kad senukė apžiūrėjusi nuo galvos iki kojų didžiu pamėgimu, atsiliepė, jog ir in ilgesnį laiką vargiai ką švaresnio galima būtų su juo padaryti.

Taip įdrąsintas, Oliveris pabarškino į gabineto duris. Ponui Bronlow pakvietus jį vidun, Oliveris inėjo į nedidį užpakalinį kambarį, kuriame pilna buvo knygų, ir kurio langas išėjo į mažą, puikų darželį. Pas langą stovėjo stalas, prie kurio p. Bronlow sėdėjo ir skaitė.

Pamatęs Oliverį, jis atidėjo knygą į šalį ir liepė vaikui prisitarti prie stalo. Oliveris paklausė ir žengęs artyn, stebėjosi, iš kur gali atsirasti tiek žmonių, kad valiotų perskaityti tas visas knygas, parašytas tam, kad pasaulis būtų gudresnis.

Tas išrodo navatna ir daugeliui kitų žmonių, didesnio, kaip Oliverio datyrimo, — per visas jų gyvenimo dienas.

— Čia gana daug knygų, ar ne, mano vaikute? — užklausė p. Bronlow, patėmijęs, kokių žingeidumu Oliveris žiūrėjo į lentynas, kurios siekė lubų.

— Didelė krūva, pone, — atsakė Oliveris. — Niekados tiek nemačiau.

— Tu jas gausi skaityti, jei busi geras, — tarė maloniai senis ponas; — ir jų skaitymos pamėgsi labiau, ne kaip išvaizda, — tai yra, nekurių; nes randasi tokių knygų, kurių apdarai — tai geriausia dalis.

— Ma rodos, kad tai tos sunkiosios, — tarė Oliveris, parodęs ant kelių knygų in quarto, su daug paauskinimų ant apdarų.

— Nebutinai tos, — atsakė ponas, nusišypsodamas ir paglostęs Oliverio galvą. — Yra ir daugiau lygiai sunkių, nors daug mažesnio didumo. Kaip tau patiktų tapti gudrių žmogum ir rašyti knygas, eh?

— Man rodos, aš labiau norėčiau jas skaityti, — atsakė Oliveris.

— Ką, nenorėtum būti knygų rašėju? — tarė senasis ponas.

Oliveris pamąstęs valandžiukę ir atsakė, kad jam, rodos, būtų geresnis daiktas pardavinėti knygas; ant ko senasis ponas linksmai nusijuokė ir pagyrė Oliverį už gerą atsakymą. Oliveriui labai patiko, kad jį pagyrė, nors tikrai nežinojo už ką.

— Gerai, gerai, — tarė ponas rimtai. — Nesibijok, nepadarysiu tavęs knygų rašėju, nes yra daug kitų gerų amatų, kuriuos gali išmokti.

— Ačiu tamistai, — atsakė Oliveris. Iš rimto budo to atsakymo ponas vėl nusijuokė ir kažin ką pasakė apie žingeidumo instinktą, ko Oliveris nelabai suprasdamas, neišsėdėjo sau į galvą.

— Dabar, — tarė p. Bronlow, kalbėdamas malonių, bet daug rimtesniu balsu, ne kaip Oliveris jį kadanors girdėjo kalbant, — noriu, vaikute, kad gerai tą įsitumtum, ką aš tau pasakysiu. Kalbėsiu su tavim tiesiog ir atvirai, nes matau, kad tu galėsi geriau mane suprasti, ne kaip kitas, daug už tave vyresnis.

— O, meldžiu, nesakykit, kad mane išvysite iš namų, pone! — sušuko Oliveris, nusišypsodamas tokios rimtos pradžios. — Nemeskit manęs už durų, kad vėl turėčiau valkioties gatvėmis! Daleiskite man čia apsilikti už tarną. Negrąžinkit manęs į tą baisią vietą, iš kurios čia atėjau. Pasigailėkite vargšo vaikučio, pone!

— Mano mielas vaikeli, — tarė senis, sujudintas karštu, mielu šūkau Oliverio meldimo,

— Tu neprivalai bijoties, kad tave apleisiu, bene duotum tui priežastį.

— Aš niekados, niekados neduosiu! — užtikrino Oliveris.

— Tikiuosi, kad ne, — tarė ponas. — Nesitikiu, kad tu tai padarytum. Jau kelis kartus pirmiau mane prigavo tie, kuriems norėjau padaryti gerai, bet aš tvirtai jaučiu, kad galiu tavimi užsitikėti; prie to aš labai tavim esmi užimtas, pats nežinau dėlko. Ypatos, kurioms pašvenčiau karščiausią savo meilę, išsisi giliai po žeme; ir nors linksmybė ir laimė mano gyvenimo jau taipgi ten palaidotos, vienok mano širdis nepaliko grabu ir nėra ant visados uždaryta geriausiams mano jausmams. Gilus sopulys juos tiktai sudrūtinio ir ištribulino.

Kada senis ponas kalbėjo tą lėtu balsu labiau į save, ne kaip į klausytoją, Oliveris labai tykliai klausėsi.

— Na, jau gerai, — tarė galutinai ponas daug linksmesniu balsu. — Aš tik pasakiau tą dėlto, kad tu turi jauną širdį; ir žinodamas, kiek aš nudenčiau, butum atsargesnis, kad manęs nepažeidus. Tu sakai, kad esi našlaitis, be jokio prietelio šiame pasaulyje; kiek galėjau iširti, tu sakai teisybę. Papasakok man savo istoriją; iš kur tu paeini, kas tave užaugino ir kokių būdu patekai į draugiją, kurioje esu radau. Pasakyk teisybę; o kol aš gyvas, aš tau padėsiu.

ant farmos, nuvestas p. Bumblio į prieglaudą, — davėsi girdėtis įpatinai nekantrus dvigubas ir duris beldimas, ir atbėgusi tarnaitė pranešė, kad atėjo p. Grimwig.

— Ar jis eina ant viršaus? — užklausė p. Bronlow. — Taip, pone, — atsakė tarnaitė. — Jis paklausė, ar turime namie pyragaičių ir man pasakius, kad taip, jis apskelbė, kad atėjo pas mus ant arbatos.

P. Bronlow nusišypsodamas ir atsikreipęs į Oliverį pasakė, kad p. Grimwig yra jo senas pažįstamas ir kad nereikia paisyti jo šiurkštaus apsiėjimo, nes iš teisybės esant tai puikus žmogus, ir jis pats gerai jį pažįsta.

— Ar man eiti žemyn? — paklausė Oliveris.

— Ne, — atsakė p. Bronlow. — Norėčiau, kad čia pasiliktum.

Tą valandą pasiremdamas stora lazda inėjo į vidų stambus senas ponas, biskį šlubas ant vienos kojos, apsidėjęs mėlynais trinityčiais, drižu bruslotu, nankinėms kelnėms, korpėms, ir balta, plačia brylių skrybėle, žaliais kraštais.

Labai mažas, suglamžytas kaklaryšys kyšojo iš po jo bruslotu ir labai ilgas plieninis laikrodžio retėželis su prikabinu raktuku tabalojo žemiau. Galai jo kaklinės skepetaitės buvo susukti į mazgą didumo apelsino. Nuolatinis mainymasis jo veido nesiduotų aprašyti. Kalbant jis turėjo paprotį perkreipti galvą į šoną ir žvairuoti pro akių kampus, kas labai primindavo papugą. Taip lygiai jis buvo išsireižęs toj valandoj, kada žengė vidun ir laikydamas rankoj apelsino žievę, suriko urzgiančiu, piktu balsu:

— Žiūrėk! Ar matai šitą? Ar tai neyra stebėtinai ir nepaprastas daiktas, kad negaliu ateiti pas žmogų, neužtikėjęs ant trepų žievės? Jau sykį aš apšlubau nuo apelsino žievės ir žinau, kad antgalo ir numirsiu nuo jos. Tikrai taip bus; apelsino žievė bus mano mirtis, arba aš suvalgysiu savo galvą, tamista!

Buvo tai smagus prižadėjimas ir su juo p. Grimwig sudrutindavo kiekvieną istartą sakinį. Ir kas šiam dalyke buvo įdomu, tai kad jei taip sau dėl viso ko ir daleistume, kad koks nors ponas ir galėtų suvalgyti savo galvą; tai vienok pono Grimwigo galva buvo taip didelė, kad net ir edriausias žmogus pasaulyje negalėtų apsiimti ant syk ją suvalgyti, nešnekančią jau apie storą plūtą pelenaičių (powderio).

— Aš suvalgysiu savo galvą, tamista, — atkartojo p. Grimwig, sudavęs lazda į grindis. — Hallo! O kas čia? — pridūrė pažiūrėjęs ant Oliverio ir žengęs porą žingsnių atgal.

— Tai mažas Oliveris Twistas, apie kurį mudu šnekėjome, — atsakė p. Bronlow.

— Tikiuosi, kad šiūmi nenori pasakyti, jog tai tas pats vaikas, kuris sirgo karštlige? — tarė p. Grimwig, žengęs da porą žingsnių atgal.

— Palauk valandžiukę! Nešnekėk! Sustok... — tęsė toliau p. Grimwig, staiga užmiršęs baimę karštligės iš džiaugsmo naujojo attradimo: — tai tas pats vaikas, kurs valgė apelsiną! Jei čia ne tas vaikas, kurs turėjo apelsiną ir numetė žievę ant trepų, tai aš suėsiu savo galvą ir jo taipgi!

— Ne, ne, jis neturėjo apelsino, — atsakė juokdamasis p. Bronlow. — Eik šian. Pasidėk skrybėlę ir pasišnekek su mano mažu prieteliu.

— Aš labai atjaučiu tą dalyką, tamsta, — tarė piktas senis, nusimaudamas pirštines. — Ant mus' gatvių takų visados mėtosi mažiausias ar daugiausias žievės, kad jas išmėto gydytojo sūnus, tenai ant kampo. Vakar vakare viena jauna moteriškė užsistojo ant jų paslydo ir pasirėmė ant tvoros. Mačiau, kaip ji atsistojo pažiūrėjo tiesiog ant jo pragarinės raudonos lempos, ką taip viliojančiai šviečia. "Neik pas jį! — surikau per langą, — jis užmušikas, žmonėms stato kilpas!" Ir jis toks yra. Jei jis nėra tokiu...

Čia suširdęs senis drūčiai sudavė lazda į grindis, kas pagal jo draugo supratimą reikė paprastąjį jo prižadėjimą, jei kada neišreikšė jo žodžiais. Paskui, vis laikydamas rankoje lazda, jis atsėdėjo ir atsivožęs akinius, kuriuos nešiojosi ant juodo raikščio, ėmė žiūrėti į Oliverį, kurs matydamas, kad tapo peržvalgos dalyku, užkaito ir linkterėjo.

— Tai čia tas vaikas, ar ne? — tarė ant galo p. Grimwig.

— Tas pats, — atsakė p. Bronlow.

— Kaip tau einasi, vaike? — užklausė p. Grimwig.

— Daug geriau dabar, ačiu tamistai, — atsakė Oliveris.

P. Bronlow turbūt prijausdamas, kad jo įdomus draugas rengiasi ką nors nesmagaus pasakyti, liepė Oliveriui nueiti žemyn ir pranešti ponai Bedwin, kad juodu nori arbatos.

Tą Oliveris išpildė noriai, nes jam nelabai patiko svečio apsiėjimas.

— Labai švarus vaikas, ar ne? — paklausė p. Bronlow.

— Aš nežinau, — atsakė p. Grimwig pašiepiančiai.

— Nežinai?

— Ne. Aš nežinau. Neišrandu jokio skirtumo tarp vaikų. Aš žinau tik dvejopos rūšies vaikus: miltinius ir galvijinius.

— Koks yra Oliveris?

— Miltinis. Pažiūst vieną žmogų, kurs turi vaiką galvijo veidu. Puikus vaikas, sako jie; apvali galva, raudoni veidai, žvilgančios akys. Baisus vaikas; jo kunas ir šanariai lište lenda iš po drapanų; balsas matroso, edrumas vilko. Pažiūst jį. Niekas!

— Palauk, — tarė p. Bronlow. — Oliveris Twistas neturi tokių dėmių, neprivalai ant jo širsti.

— Jis jų neturi, — atsakė p. Grimwig. — Nes gali turėti blogesnes.

Čia p. Bronlow nekantriai atsikosėjo, kas matomai atrodė, kad jis nori pasigėrėjimą.

JURA.

Ką tu, jura plačiausioji,
Neši iš šalies tolimos?
Ko taip bangoms pasišiaušei?
Ar ankšta tau savo namuos?

Ar gi menkai tavęs bijosi
Stiprus gariniai laivai?
Tu daugiau jų prarijusi,
Koliai liuosėsnė buvai?

Veltui, migla apsisiaupusi,
Kelią žmonėms klaidini,
Iš tavęs jie tiktai šaiposi
Ir plaukia pirmyn tekini.

Veltui ir vėtra padukusi
Dirba su tavim išvien,
Laivas ant vietos tik sukasi,
Vienok neskęsta gelmėn!

Ir skaudu jurai darosi
Matyt užkariautas sritis,
Ji pyksta, verkia, barasi,
Nerimsta dienas ir naktis.

Ir bangos drumstos, balzganos
Veltui atidaro nasrus,
Ir žuvys plauko alkanos,
Joms tenka vanduo tik sūrus.

O vienok laikai budavo,
Kada vylingoj' gelmėj'
Drąsuolių tukstančiai žudavo,
Vos retas išplaukti galėj'.

Veltui pagelbon jie šaukdavo
Ir žmones ir marių dvasias,
Bangos nežmiai jiems tik kaukdavo
Laidotuvių giesmes baisias.

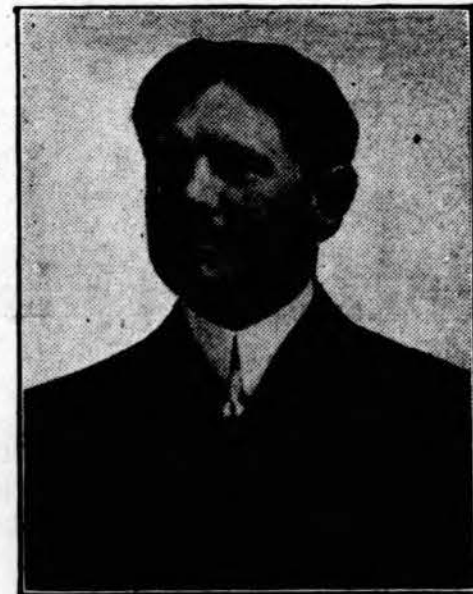
Dabargi keleiviai nežinomi
Per atviras plaukia erdves,
Laivai, nors vėtrų bauginami
Visai nesibijo tavęs.

Dėlto ir bangoms pasišiaušei,
Tokia ukanota, tamsi,
Dėlto ir bangoms pasišiaušėjai,
Kad jau užkariauta esi!

J. K.

HARRY P. LYNCH

Jis yra kandidatu ant
Wilkes-Barre miestto.
Kadangi jis tikrai bus
išrinktas, tai ir mes pa-
laikykime jį.

Skrybellu ir vyru galanterijos alžborius.

JONAS KARBAUSKAS
Drabužių, čeverykų ir vyru galanterijos krautuve.

Turi gerą patyrimą vaizboje ir parduos tau viską pigiau, negu užmokėtum už tą patį daiktą dideliame mieste.

Pirkdami pas Joną Karbauską, galite suėdyti pinigų, nes nereiks mokėti už strytkarį ir nereiks toli važiuoti.

Main str., Nanticoke, Pa.

INFLUENCIJA [GRIPPE].

Nelauk pasirodymo pirmutinių apsiėjimų šios pavojingos ligos, kurie yra skaudėjimas galvos, kojų, šaltis kėdės, karštis apima, skauda ir palista kojos ir t.t., bet tuojuos vartok

Dr. Richter'io Pain Expeller,

Sulyg parodymų ant popierios, apskandėtos bonkute. Taipgi pasekmingas nuo reumatizmo, neuralgijos ir šalčio. Saugokis padirbimų ir žiūrėk, kad pakutis išrodytų visai taip, kaip šis paveikslėlis ir kad galai būtų užpečėtyti su mūsų pečėtyjimo ženkliais, turinčiais įkara. Kitaip jūs gaunate padirbtus vaistus.

25c. ir 50c. bonkutė vaistinyčiose ir nuo

F. Ad. RICHTER & CO.,
215 Pearl St., New York.

„Draugo“ Agentai.

Rev. J. Sutkaitis,
2112 Sarah st.,
Pittsburg, Pa.

K. Strumskas,
190 High st.,
Brooklyn, N. Y.

Juozas Mališauckas,
Forest City, Pa.

T. Kizievich Box 167,
Minersville, Pa.

M. Karbauckas, 52 G. st.,
So. Boston, Mass.

J. Mikutaitis,
1327 Rebecca st., S. S.
Allegheny, Pa.

J. Bartoševiče,
4417 Marshfield ave.,
Chicago, Ill.

M. Urbanavičė, Box 33,
Thomas, W. V.

J. Antanaitis Box 22,
Swoyers, Pa.

J. Versiackas,
65 Davidson st.,
Lowell, Mass.

Juozas Akevičius, P. O.
Silver Creek, Pa.

Vincas Stasevičė,
349 Hamilton st.,
Grand Rapids, Mich.

Jonas Leipus,
1022 Bay st.,
Superior, Wis.

P. J. Miller,
Lithuanian Store,
Athol, Mass.

Pr. S. Karzonas,
2422 W. 69th st.,
Chicago, Ill.

Pranas Smolenskas,
71 Hudson ave.,
Brooklyn, N. Y.

St. Petruškevičė,
223 E. 6th st.,
Mt. Carmel, Pa.

M. K. Petrauskas,
415 Middle st.,
Kenosha, Wis.

A. Urbonavičė,
329 River st.,
Plymouth, Pa.

Juozas Podžukynas,
1338 So. Canal St.
Chicago, Ill.

Dom. M. Andrulionis,
65 Davidson st.
Lowell, Mass.

Ant. Tuškenis Box 116
Plymouth, Pa.

Julius Bukantas,
94 Blackstone st.,
Boston, Mass.

Jonas Ramanauskas
135 Ames st.,
Brockton, Mass.

B. P. Miškinis,
Box 124, 35 Arthur
Montello, Mass.

F. B. Versocky,
257 So. 33rd st.,
So. Omaha, Neb.

Stanislovas J. Šaba
Box 239, Lewisto

Pr. F. Juškevičė,
131 Jackson st.,
Lawrence, Mas

Jonas Galeckas,
109 So. 3rd st.,
Brooklyn, N.

Kun. A. Ežerskis,
5447 S. Wood
Chicago, Ill.

Kuomet Jus

girdite nuo daugelio žmonių pagyrimus

STEGMAIER'O

ALAUŠ

ar pamisinate, kad verta jį pabandyti.

Supiltas bonkose ir gerai užkimsztas

Reikalauk baksuką. Musų vežėjai pristatys.

Gryno maisto ženklas ant kiekvienos bonkutės.

STEGMAIER BREWING CO.

Wilkes-Barre, Pa.

Naujas telefonas 977
Bell telefonas 422

Plymouth National BANK.

Kapitolas su perviršiu \$165.000.00.

Šitoji Banka prižiūroma Suvienytųjų Valstijų valdžios. Moka 3 nuosimčius nuo sudėtų pinigų. Galima susisiekti lietuviškai.

Mandagus patarnavimas.

G. N. Postlethwaite, iždininkas.

3° SUČEDIJIMAS 3° AUGA.

PINIGAS DARO PINIGĄ.

Pradėk taupyti pinigus pas mus. Kad ir mažiausia suma pridėta prie sudėtų pinigų ir 3 nuosimčiai, kuriuos moka me, greit padidys jūsų taupimą. Lietuviams paranki vieta.

NORTH SCRANTON BANK

1902 North Main Avenue.
Scranton, Pa.

Užsirašykite

„DRAUGA“

M. A. Norkunas,

Vietinis Letuvų Iždirbejas

visokių ženklu draugystė, o ypatingai: kordardų guzikų, metalinių, anameliuotų ir padengtu celuloid'u, šarpu, veliavu ir karunu.

Man pavestus darbus atlieku artistškai.

M. A. Norkunas

162 PROSPECT ST., LAWRENCE, MASS.

SWALM HARDWARE CO.,

21 North Main St., Pottsville, Pa.
Ivairiausi geležiniai daiktai, tepalai, stiklas, dūdos, plasteris, irankiai, sportiniai ir naminiai daiktai.

Juozas Szukis,

Geriausias Lietuvys

FOTOGRAFISTAS,

Naujas Telefonas 1070—R.
20 E. Market st., Wilkes-Barre, Pa.

ALBERT G. GROBLEWSKI,

Savininkas ir Fabrikantas Geriausių „LIETUVIŠKŲ LENKIŠKŲ VAISTŲ“

Geriausia Gyduolė

nuo

Strėnų skaudėjimo

Degimo krutinėje

Galvos skaudėjimo

Kataros

Užsisaldymo

Neuralgijos

nuo

Gerklės skaudėjimo

Mešlungio Skausmo krutinėje nuo Patrukimo Azma arba Dusulio Štyvumo sprando Skaudėjimo Šonuose Rankų ir Kojų.

Ypatingos Gyduolės.

Jeigu sergate užsisėjusiomis ligomis nuo kurių negali pagelbėti nė daktarai, bet ligonbutiai, arba paslaptingomis ligoms, aprašyti man savo nesveikumą gerai ir aiškiai (be užslėpimų) nes čion eina ne tik apie savo sveikatą, bet labai tankiai ir apie savo gyvastį. (Atsimink, jog kiekvienas garbingas daktaras užlaiko paslaptybę kaip ant išpažinties). Užtai nesigėdyk ir nebijok, slyk teisybę, o melsi atsiekis rodą ir prisijausi geras gyduoles pagal tavo sąsą su nurodymu kaip reikia jas vartoti, už prekę labai mažą. Reikia rašyti šiek tiek stiliai pas mane pridėdamas visados 2c. markę ant atsakymo, nes kitaip negausi atsakymo. — Teipgi mes reikalaujame gerų agentų kiekviename dideliame mieste ir jų aplinkinėse. Agentai nuo Lietuviškai-Lenkiskų gyduolių gali uždirbti nuo 50 dol. iki 150 dol. ant mėnesio. Uždarbi duodame suogeriausią. Taigi rašykite reikalaudami agentūros. Kiekvienas lietuviškas itornikas teipgi privalo užlaikyti visada mūsų puikias Lietuviškas gyduoles savo štoruose ant pardavimo, kad mūsų tautiečiai reikalaudami galėtų pas kiekvieną nusipirkti ir nereikalingai išduoti pinigų dovanai kokiems nors upavikams tose aplinkose. Storinkai, rašykite pareikalaudami gyduolių, nes geras uždarys ir paruosie mūsų tyras Lietuviškas gyduoles, kurias mes garantuojame. Rašykite po antraštę:

ALBERTAS G. GRABLIAUCKAS,
3or. Elm & Main Str., Plymouth, Pa.

50,000 KNYGU
Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del viru. Knyga ta prastai, suprastais žodžiais pasaka kaip gal atgauti vyriškumą, išgydyti nuo užnėdijimo kraujai arba sypili, nubiegina sieklus, patvirtinti styprybę, pūklus ir kitus išmetimus, negromulavimą, patvirtinti styprybę, pūklus, kiapenu, inkstų ir pūslės ligas, ruma-tima, gonorrhoea arba triperi, naujai igautes lygas, strictura ir vssas vyrų lygys, gal buti išgydomas sava namuse privatiškai, slapta ir labai pygai.

Ta, dykai igauna knyga, pasakis jums kodel jus kentat ir kaip galeit galutinai išgydyti. Knyga ta yra krautuvė žinios, katrus ture žinoti kožnas vedas arba nevedas vyras. Ta knyga yra parašyta par Daktara, katras atgydave ilgo laika tyrinejimu ta, specialiauku lygu. Temykit, jog ta knyga yra siusta vysai dykai, užmokam už pašto, ing užpėčeta konverta. Nesiuok nekokių pinigų, tyk parašik sava varda, ir adresa ant žemiaus paduotu kuponu, katru siusk mama šendena.

DYKAJ GAUTOS KNYGAS KUPONAS.
DR. JOS. LISTER & CO., 1 905 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gdotinas Tamistas: Pagal Tamistas prižiūjima, aš norieju jog Tamista pristatumei man vysai dykai vėna jusu knyga del viru.

Vardas.....
Adresas.....

REKOMENDUOJAME MUSŲ NAUJĄ AUKSINĮ 23 AKMENŲ GELŽKELIO LAIKRODĖLĮ.
Aukšiniai, paauksuoti ir kitoki su 23 akmenimis, parduosime 10,000 vadinamų „Accuratus“ laikrodėlių tikrai už \$5.75 sėdga. Tie gražus laikrodėliai puikiai išrėdyti, dubeltai lukštai, gerai laika rodėti, labiausiai kelininkų naudojami, kurie turi daboti laiką, moteriški ir vyriški, gvarantuoti ant 20 metų. Tikrai gražus laikrodėliai, negėda bus nei draugams tokį parodyti. Jeigu nori turėti gerą dziegorėlį, tai štai mūsų pasiūlymas: Mes nuosime šita laikrodėlį kiekvienam C. O. D. už \$5.75 ir ekspreso kaštus dėl perkirimo. Jei nepatiks, nemokėsite nei cento. Mes siūlojame viską. Aukšiniai grandinėliai, duodant dykai su laikrodžiu. Adresas:
EXCELSIOR WATCH CO., DEPT. 605, CHICAGO, ILL.

Office New Telephone 37.
Residence 1100.
Lietuviu Advokatas,
Jonas S. Lopatto
47-48-49 Bennett Building,
Wilkes-Barre, Pa.
Norintieji pasiskolinti pinigų ant pirmo mortgago, arba pirkti namus lai kreipiasi.

First National BANK,

KAPITOLAS \$100.000.00.
PERVERSIŠIS \$250.000.00

Didžiausia ir saugiausia Banka mieste.
Moka 3 nuosimčius nuo sudėtų joje pinigų.

UNION TICKET AGENCY.

Seniausia Lietuviška Banka Scrantone ir Visoje Aplinkinėje.
Agentura Laivakordžių ant Geriausių Linijų.
Siunčia pinigus kas dien ir visas dalis svieto; taipgi perka ir išmano visokius pinigus. Išdirba visokius dokumentus Amerikos ir Lietuvos teismuose. Ofisas atidarytas kas dien nuo 8-tos ryto iki 9-tos val. vak.
Nedėlioje: nuo 10-tos ryto iki 5-tai valandai vakare.

Adolf Blau,
Union Ticket Agency,
203 Lackawanna Ave., Scranton, Pa.
Taipgi turime savo krautuvėje daugybę visokių maldaknygių ir svietiskų knygų visokiose kalbose.
TELEFONAI: Naujas 303 — Bell 662.

FABIOLE,

garsi kardinolo Wisemano apysaka.
Vertė VYTAUTAS.

Kaina \$1.00.

Imantiems daugiau kaip vieną egzempliorių, nuleidžiamas didelis nuolintis. Gaunama pas:

REV. V. VARNAGIRIS,
312 So. 4th St., Brooklyn, N. Y.

—NAUJA KNYGA— BIBLIJA

arba šv. Raštas išleistas.
Tik vienas šitas šventraštis yra katalikiškas.

Kaštuoja \$2.15 persiuntimui.
Adresas:
REV. S. PAUTENIUS,
Mahanoy City, Pa.

Wilkes-Barre Deposit & Savings BANK,

71 PUBLIC SQUARE,
WILKES-BARRE, PA.

Kapitolas - \$150.000
Perviršis - \$450.000
Depozitai - \$6.625.000

Moka 3-čią nuosimtį nuo sudėtų joje pinigų.

Banka atdara kasdien nuo 9 ryto iki 3 popietu, subatomis nuo 9—12 vidurdienyje ir nuo 7 val. vakare iki 8.

Galima susikalbėti lenkiškai ir lietuviškai.

J. F. Gillis,

Pas ji galima gauti visokių torielku, blūdų, stiklu, puodų, liampu ir visokių virtuvei reikalingu daiktu. Yra iš ko pasirinkti. Ateikite persitikrinti.

102—104 S. MAIN ST.,
WILKES-BARRE, PA.

L. RAUCHUT

Dirbtuvė Uniformų ir visokių reikalingu daiktų draugijoms ir nrkiestrams, uždėta 1887 m. Dirbame teipgi vėliavas, kukardas, arnotus, kapas ir t. t. Reikalaukite iliustruoti katalogu.

1520 N. 4 gatvė
PHILADELPHIA, PA.

Bell Phone
4828 D. KENSINGTON

DIDIS GYDYTOJAS Dr. IGNOTAS STANKUS M.D.

Pabaigęs daktarišką mokslą universitete valstijos Indiana ir balges kvotimus augčiausioj ir jau pastatintoj mokykloj New York Post-Graduate MEDICAL SCHOOL & HOSPITAL, kurioje specializavosi išsilavinus gydyne visokių pavojingiausių ligų ir daryme operacijų; pabaigęs tą mokslą įgavau vardą augšto, didžio daktaro. Dr. IG. STANKUS, per kiek laiko buvo miestaru daktaru Indianapolis, Ind., kur turėjo didelę praktiką gydyne įvairių ligų, atlikdamas savo užduotį kuogeriausai ir užganėdinančiai, dabargi pasiavęs labui savo brolių tautiečių, ir kad apsaugot juos nuo ligonduonių per neesingus daktarus, įrengė savo ločm namini ligonbutį ir:

KVIEČIA VISUS PAS SAVE SAKYDAMAS:

Jeigu sergi, ar kenkia kas sveikatai, skubiai kreipkis pas mane ypatingai arba laišku, o būsi išgydytas. Jeigu kiti daktarai pripažino ligą neįsagydoma, neabejok, nes aš turėdamas didelę praktiką ir augstoj mokslą, tau pagelbėsiu ir suteiksiu tikrai laisvą ir sąžiningą rodą. Kiekvienas iš atsilaukusių persitikrį, kad esu pabaigęs didesni daktarišką mokslą ir galiu geriau gydyti negu kiti daktarai svetimausio.

APSIMU PASEKMINGAI IŠGYDYTI
Nuo reumatizmo, skaudėjimo ir gelimo sąnarių, kaulų, strėnų ir šonų; nuo visokių kraujo ligų, užkietėjimo ir neveikimo vidurių, išdėrimo, kūno nusiėjimo, visokių apuogų, dederinčių ir silkinimo plaukų, galvos ataudėjimo, nuo širdies ligų, inkstų, plaučių, kepenų. Nuo visokių nervinių ligų, neuralgijos, drebėjimo sąnarių, nemiegojimo ir išgėgų; nuo greitio nuliemo, sunkaus kvėpavimo, persaitimo ir nuo visokių elegų. Nuo visokių užkrečiamų lytiškų ligų ir visokių kitokių nusilpnėjimų sveikatos. Taipgi nuo visokių moteriškų ligų, skausmingų mėnesinių, baltųjų, tekėjimo ir gumbų ligų.

TURIU SPECIALIŠKĄ DIPLOMĄ DEL DARYMO OPERACIJŲ

Iš kuo būtinam reikalingumui operacijų, kada vartai negali įgydyti kaip tai: augimo vėžio skilvyje ir visokių akmenų, skaudėjimų ir guzų, ar tai būtų pūslė, inkstas, kepenys ir šaruo, viską tą su pagalba operacijos galima pašalinti kuogeriausai ir už menką mokesčį. Dabar teigiu operacijos ant šonių, emegėnų, gro q ir lytiškų organų, kaip vyrų taip ir moterų, iš esmės pritrauktos rankas ir kojas. Įgydau su naujaisio būdo operacija rupturą už menką mokesčį. Patal kreipkitės kiekvienoje ligoje pas mane. Jeigu negalima pridėti ypatingai, tai parašykite ką skauda ir kokius nesveikumas jaučiate savyje, o aš supradu ir ištyrę duosiu rodą, o jeigu reikia, prisijau ir gydosiu, kaip toli negyventumė: Ameriko, Anglijo, Kanadoj ar kitose šalose. Atsilankantiems vėliai ir dėl operacijų, turū savo namini puikų ligonbutį.

BIEDNUS GYDAU DOVANAI Dr. IGNOTAS STANKUS 1220 S. Broad str., PHILADELPHIA, PA.

Valandos Ofiso: Nuo 9 iki 12, nuo 2 iki 4 p.p. ir nuo 6 iki 8 vak. Nedėli. nuo 1 iki 5 v.

IŠEJO IŠ SPAUDOS DAILUS SCENIŠKI VAIZDELIAI VARDU

„Degtne“ ir „Katrute.“

KAINUOJA PO 10 CENTU.

Galima gauti „Draugo“ Spaustuveje.

PIRKITE LABAI NAUDINGAS KNYGUTES PO VARDU

„Naminis Vaiku Auklėjimas“

IR

„Katekizmas Apie Alkoholiu.“

Kainuoja po 12c. su persiuntimu. Pelnas eis insteigimui našlaičių prieglaudos. Galima gauti pas

Kun. A. Staniukyną,
4557 So. Wood St., CHICAGO, ILL.

„DRAUGO“

SPAUSTUVE

NAUJAUSIA, DIDŽIAUSIA IR GERIAUSIA GREITAI ATLIEKA ĮVAIRIŲ ĮVAIRIAUSIUS DARBUS

UŽKVIETIMUS IR KITOKIUS DARBUS KONSTITUCIJAS, PLAKATUS, TIKIETUS,

RAIDĖS STATOMOS DIDELE—NAUJAUSIOJO PATENTO—MAŠINA „LINOTYPE“

ADRESUOKITE

„DRAUGAS“

314 E. Market St. Wilkes-Barre, Pa.

SPAUDINA PIGIAI

UŽKVIETIMUS IR KITOKIUS DARBUS

KONSTITUCIJAS, PLAKATUS, TIKIETUS,

RAIDĖS STATOMOS DIDELE—NAUJAUSIOJO PATENTO—MAŠINA „LINOTYPE“

ADRESUOKITE

„DRAUGAS“

314 E. Market St. Wilkes-Barre, Pa.

SPAUDINA PIGIAI

UŽKVIETIMUS IR KITOKIUS DARBUS

KONSTITUCIJAS, PLAKATUS, TIKIETUS,

RAIDĖS STATOMOS DIDELE—NAUJAUSIOJO PATENTO—MAŠINA „LINOTYPE“

ADRESUOKITE

„DRAUGAS“

314 E. Market St. Wilkes-Barre, Pa.

SPAUDINA PIGIAI

UŽKVIETIMUS IR KITOKIUS DARBUS

KONSTITUCIJAS, PLAKATUS, TIKIETUS,

RAIDĖS STATOMOS DIDELE—NAUJAUSIOJO PATENTO—MAŠINA „LINOTYPE“

ADRESUOKITE

„DRAUGAS“

314 E. Market St. Wilkes-Barre, Pa.

SPAUDINA PIGIAI

UŽKVIETIMUS IR KITOKIUS DARBUS

KONSTITUCIJAS, PLAKATUS, TIKIETUS,

RAIDĖS STATOMOS DIDELE—NAUJAUSIOJO PATENTO—MAŠINA „LINOTYPE“

ADRESUOKITE

„DRAUGAS“

314 E. Market St. Wilkes-Barre, Pa.

SPAUDINA PIGIAI

UŽKVIETIMUS IR KITOKIUS DARBUS

KONSTITUCIJAS, PLAKATUS, TIKIETUS,

RAIDĖS STATOMOS DIDELE—NAUJAUSIOJO PATENTO—MAŠINA „LINOTYPE“

ADRESUOKITE

„DRAUGAS“

314 E. Market St. Wilkes-Barre, Pa.

SPAUDINA PIGIAI

UŽKVIETIMUS IR KITOKIUS DARBUS

KONSTITUCIJAS, PLAKATUS, TIKIETUS,

RAIDĖS STATOMOS DIDELE—NAUJAUSIOJO PATENTO—MAŠINA „LINOTYPE“

ADRESUOKITE

„DRAUGAS“

314 E. Market St. Wilkes-Barre, Pa.

SPAUDINA PIGIAI

UŽKVIETIMUS IR KITOKIUS DARBUS

KONSTITUCIJAS, PLAKATUS, TIKIETUS,

RAIDĖS STATOMOS DIDELE—NAUJAUSIOJO PATENTO—MAŠINA „LINOTYPE“

ADRESUOKITE

„DRAUGAS“

314 E. Market St. Wilkes-Barre, Pa.

SPAUDINA PIGIAI

UŽKVIETIMUS IR KITOKIUS DARBUS

KONSTITUCIJAS, PLAKATUS, TIKIETUS,

RAIDĖS STATOMOS DIDELE—NAUJAUSIOJO PATENTO—MAŠINA „LINOTYPE“

ADRESUOKITE

„DRAUGAS“

314 E. Market St. Wilkes-Barre, Pa.

SPAUDINA PIGIAI

UŽKVIETIMUS IR KITOKIUS DARBUS

KONSTITUCIJAS, PLAKATUS, TIKIETUS,

RAIDĖS STATOMOS DIDELE—NAUJAUSIOJO PATENTO—MAŠINA „LINOTYPE“

ADRESUOKITE

„DRAUGAS“

314 E. Market St. Wilkes-Barre, Pa.

SPAUDINA PIGIAI

UŽKVIETIMUS IR KITOKIUS DARBUS

KONSTITUCIJAS, PLAKATUS, TIKIETUS,

RAIDĖS STATOMOS DIDELE—NAUJAUSIOJO PATENTO—MAŠINA „LINOTYPE“

ADRESUOKITE

„DRAUGAS“

314 E. Market St. Wilkes-Barre, Pa.